

A Y Y E I E S

Έκδοση των Απανταχού Καίτσιωτών

ΕΩΡΑ: Πατησίων 4, Αθήνα 106 77 • Χρόνος πρώτος • Αριθμός Φύλλου 3 • Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2003

Χωριανοί και Συμπατριώτες Φίλες και φίλοι Αναγνώστες

Το μάθατε; Μείναμε χωρίς τον Κώστα Μπιλίρη, στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας. Έμειναν χωρίς το γραπτό λόγο του Κώστα Μπιλίρη οι στήλες των «ΑΓΓΕΙΩΝ». Τι κρίμα! Ένας μάστορας του προφορικού και του γραπτού λόγου, στέκει αλάργα από δραστηριότητες, με τις οποίες το λιγότερο, που μπορούμε να πούμε είναι, ότι θα προσφέρει. «Λόγοι υγείας και όχι μόνο» όπως χαρακτηριστικά διαβάσαμε στο προηγούμενο φύλλο των «Αγγειών» τον κρατούν μακριά από τις υποχρεώσεις, που είχε αναλάβει.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας συμπάσχει στο πρόβλημα της υγείας του και εύχεται ολόψυχα σύντομα να ξεπεραστεί. Όσον αφορά στο «όχι μόνο» ελπίζουμε γρήγορα να εκλείψει και οι «ΑΓΓΕΙΕΣ» να έχουν πάλι τη χαρά να φιλοξενούν εκ νέου αυτό το σαφή, απολαυστικό και ιδιαίτερο γραπτό λόγο του λόγιου ΚΑΪΤΣΙΩΤΗ.

Χωριανοί και συμπατριώτες το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας και η Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας μας οφείλουν να σας επισημάνουν πως δεν υιοθετούν ούτε ασπάζονται όλες τις σκέψεις ή όλα τα άρθρα των αρθρογράφων που φιλοξενούνται στις «ΑΓΓΕΙΕΣ». Υιοθετούν όμως και στηρίζουν το δικαίωμα και το σεβασμό στη διαφορά.

Στο Σύλλογο μας, που κατά μεγάλο μέρος εκφράζεται μέσα απ' τις «ΑΓΓΕΙΕΣ», δεν ξεχωρίζουμε τον φίλο του Ολυμπιακού από εκείνον του Παναθηναϊκού, τον άντρα απ' τη γυναίκα, τον δεξιό απ' τον αριστερό, τον χειρώνακτα απ' τον διανοούμενο ή όποιους άλλους. Αντίθετα πιστεύουμε, πως επιβάλλεται μια αντιμετώπιση κατανόησης κι ανοχής των άλλων και της δικής μας. Πιστεύουμε επίσης πως λίγο ως πολύ όλοι κρύβουμε μέσα μας ένα παιδί. Ένα ελάττωμα, μια έλλειψη, μια ανάγκη ίσως φανταστικής υπεροχής. Αν όμως, το γνωρίσουμε και το αναγνωρίζουμε μπορούμε να είμαστε σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο λιγότερο δογματικοί και απόλυτοι και περισσότερο ανεκτικοί ανάμεσά μας.

Έτσι στηρίζουμε επίσης, με δικαίωμα στο λάθος και ασφαλώς ποτέ υποκινούμενοι, με την αρνητική έννοια του όρου, τις φωνές πλήθους μελών του Συλλόγου μας για αρμονική συνύπαρξη των διαφορετικών ανθρώπων σ' ένα Σύλλογο, που εν πολλοίσι στηρίζεται και στηρίζει τον πολιτισμό.

Την αλήθεια την αγαπάμε. Την ιστορία δεν την αρνούμεθα. Αντίθετα χωρίς να είμαστε ουδόλως ειδικοί παρά «μονάχα ταπεινοί κι ανάξιοι εραστές της», την διερευνούμε και μεις και τείνουμε ευήκοον ους και άπλιστο μάτι στις πηγές της;

Μα τους καιρούς που η τύχη και η ψήφος των μελών του Συλλόγου μας μας έφεραν σε τούτες δω τις θέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, διαπιστώνουμε ότι η «Ματωμένη δεκαετία 1941 - 1951», μέσα απ' τις στήλες των «ΑΓΓΕΙΩΝ» ακόμη διχάζει. Διχάζει με αποδυνάμωση κυρίαρχων δραστηριοτήτων του Συλλόγου μας και το ξεναγωντάνεμά της δημιουργεί ανεπιθύμητες αντιπαλότητες.

Ωστόσο γνωρίζουμε καλά ότι ο εκλεκτός Κώστας Μπιλίρης διαθέτει πλούσιο αρχείο μαρτυριών και συνεντεύξεων στοιχειοθετημένων δημοσιογραφικά από τον ίδιο, που αφορούν στη «Ματωμένη δεκαετία».

Μακάρι να έρθει σύντομα το πλήρωμα του χρόνου για να βρεθεί τρόπος να δούμε κι άλλοι να μάθουμε απ' αυτή την υπέρογκη και επίπονη προσπάθειά του.

Οι «Αγγείες» ως όργανο του Συλλόγου, που καλό είναι να εκφράζει το σύνολο των μελών του, διέκοψαν προς το παρόν τουλάχιστον, τη στήλη της «Ματωμένης δεκαετίας» επειδή το Διοικητικό Συμβούλιο και η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας αφογυκραστήκαμε και διαπιστώσαμε, στην πλειονότητα, την ανάγκη αυτής της ενέργειας. Αν πράξαμε λάθος ας το δείξει η ιστορία. Η ιστορία που διδάσκει. Η ιστορία που δημιουργεί πολιτισμό.

Κι αφού ο λόγος για πολιτισμό, ας ασχοληθούμε με τις πολιτιστικές εκδηλώσεις στην Αυγούστιαστική ΚΑΪΤΣΑ.

Είπε κανείς πως δεν θα πραγματοποιηθούν αυτό το καλοκαίρι; Αν ναι, εμείς το διαψεύδουμε.

Αντίθετα στις 7,8,9, και 10 Αυγούστου 2003 σας προσκαλούμε να είστε όλοι εκεί πάνω μόνοφη ΚΑΪΤΣΑ. Εκεί όπου με λογισμό και μ' όνειρο μπορούμε όλοι μαζί:

- Να συμβάλλουμε στην εθελοντική αιμοδοσία.
- Ν' απολαύσουμε τη λαϊκορεμπέτηκη βραδιά με όμορφες συμμετοχές εκλεκτών συγχωριανών μας.
- Ν' ευθυμήσουμε με το θέατρο Σκιών.
- Να χειροκροτήσουμε και απολαύσουμε τη χορευτική ομάδα του χωριού μας.
- Να προσκυνήσουμε «μετά φασολάδας, πίτας και των συναφών» την Αγία Παρασκευή μας, που σέρνει το χορό στα πανηγύρια του χωριού μας, κατατροπώνοντας, όποιους δράκους απειλούν την ΚΑΪΤΣΑ μας. (παράδοση).
- Να ξανακούσουμε και διασκεδάσουμε με τα δημοτικά μας τραγούδια που ερμηνεύουν εκλεκτοί πατριώτες εκτελεστές και ερμηνευτές.
- Να ιδωθούμε, να κουβεντιάσουμε, να επαινέσουμε, να διαφωνήσουμε, αν συμφωνήσουμε, ν' ανταμωθούμε.

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΑΝΤΑΜΩΣΗ

ΤΟ Δ.Σ.

Άρδευ από Προέδρου

«... τα σπλάχνα μου κι η θάλασσα ποτέ δεν ησυχάζουν...», γράφει ο εθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός.

Πόσοι ΚΑΪΤΣΙΩΤΕΣ δεν κοιμηθήκαμε αμέρτητες νύχτες πλάι στη θάλασσα; Μα! Ας λέμε ό, τι θέλουμε. Ναι, η θάλασσα έχει αμέρτητες ομορφιές και χάρες! Μα ποτέ δεν ησυχάζει. Είναι φλύαρη. Το «πλαλητό» της αυξάνει τους παλμούς της καρδιάς, μεγαλώνει την ένταση της λαχτάρας. Το μουρμουρήτο κι η ταραχή της είναι κεντρίσματα για δράση. Ενδιαφέρον! Συναρπαστικό! Άλλα... την ανάταση, τη γαλήνη, τη λύτρωση μας, τη δίνει το θουνό. Το θουνό κι η πολύχρωμη σιωπή του.

Με μια καλοκαιρινή βόλτα στην ΚΑΪΤΣΑ, εκεί στο λόφο της Αγίας Παρασκευής, «από πέρα» στη Ράχη, στα Λουτρά, στην Κρέμαση, στο Παλιοχώρι ή στο Λαγούτσικο, ξαπλώνεις στην ομορφιά των κορυφών και βουλιάζεις στη σιγαλιά της ηρεμίας.

Κι αν είναι Άνοιξη κι αν είναι Καλοκαίρι, οι μοσχοβολιές από παντού ζαλίζουν. Όλα τα χορταράκια γίνονται μοσχοβότανα. Μα προπαντός το χώμα της ΚΑΪΤΣΑΣ είναι που ευωδιάζει περισσότερο. Τις νύχτες οι παλάμες χαιδεύουν το χώμα και τους κορμούς των δέντρων ενώ η καρδιά γελάει και φέγγει σαν γιορτερό φανάρι.

Δίπλα ακούγεται με τόνο ρυθμικό το νερό της μισάνοιχτης βρύσης, που δροσίζει τους κήπους ενώ τα ίτσα της Άνοιξης, που μεταφύεται απ' το «ζημάκι» πανέμορφα και μοσχοβόλιστα σου παραστέουν απ' τη μια γωνιά της αυλής.

...Είτε βραδιάζει, είτε φέγγει μένει γλυκιά μοσχοβολιά....

Ένα τραγούδι του Σεφέρη που μπορείς να τ' αγαπήσεις συλλογίεσαι κι είναι σαν να τ' ακούς παραφρασμένο απ' τους τραγουδιστάδες της νύχτας στο χωριό.

Δεκάδες ερωτευμένα αηδόνια, τριζόνια, μπούρμπουνες, χελιδόνια και χρυσοζούζουνα φιλοξενούνται στους κήπους και στις φράκτες, ανταλλάσσοντας φωνίτσες και σκοπούς ερωτικούς. Και συ έχεις την ψευδαίσθηση πως το χαριτωμένο τραγούδι τους σε παίρνει πάνω στον τρυφερό και λικνιστό του ήχο και σε παρασέρνει στην ομορφάδα του τόπου. Στην κράζουσα σιωπή της νύχτας. Κι αν κάποιος μέσα απ' το σπίτι ανάψει το φως, το σοκάκι φωτίζεται πέρα ως πέρα. Το πράσινο από πέρα κι ολούθε «ολοτρόιρα» χυμάει οργιαστικό. Κλήματα, τριανταφυλλιές, αγιόκλημα κι αχόρταγα αναρριχητικά με φλογερά λουλουδιά πνίγουν το τόπο.

Πάρε μια βαθιά ανάσα! Αχ γη, ΚΑΪΤΣΙΩΤΙΚΗ γη, πόση αλήθεια, πόση απλότητα, πόση γαλήνη, πόση αλαφράδα μας χαρίζεις!

Τούτη η γωνιά της γης, αδέλφι ΚΑΪΤΣΙΩΤΗ σε υποδέχεται τόσο φιλικά, τόσο συγκινητικά, τόσο υπομονετικά! Εδώ σε περιμένει η θύμηση.

Η χαρά κι η πίκρα αδελφωμένες! Κι αν στη θέση του παππού ή του γονιού, που έψυγε, υπάρχει μια «γκλίτσα» ή ένα κομπολόι, ο αγαπημένος, μόλις φτάσεις, δεν θα διστάσει να κατέβει απ' το κάδρο, ξανά να σε καλωσορίσει κι ύστερα πάλι ανεβαίνει.

Κι αν είναι Άνοιξη κι αν είναι Καλοκαίρι πάρε το σκαμνάκι και κάτσε στην αυλή.

Το διαπεραστικό αγέρι του βουνού γίνεται γιατρικό για το νου, για τα νεύρα, για την καρδιά.

Καλή αντάμωση λοιπόν στην ομορφη ΚΑΪΤΣΑ μας.

Κι εσύ που θα λείπεις, στη θάλασσα, στα βουνά, στις κοσμοσυρροές της γης ή στην ξενιτιά αδέλφι ΚΑΪΤΣΙΩΤΗ να περνάς καλά και να θυμάσαι την ΚΑΪΤΣΑ.

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΛΟΓΙΑ ΑΝΑΓΓΕΙΑΙΑ

Ειδήσεις - Σχόλια - Επικοινωνία

ΟΔΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΔΡΟΣΙΑΣ

Επισκεφτήκατε τη λίμνη; Το ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΣΜΟΚΟΒΟΥ; Μια ανάσα δρόμος, από την ΚΑΪΤΣΑ. Αν δεν το πράξατε ήδη, σπεύσατε ταχέων! Να ξεκουράσετε τα μάτια σας με νερό και δάσος. Να ευφρανθεί η ψυχή σας. Κι αν σκεφτείτε τους αρμόδιους να βοηθούν στην τουριστική αξιοποίηση, να καλπάσει η φαντασία σας!

ΝΑ ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΟΥΜΕ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου και η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας σε όλους τους συνεργάτες που αρθρογραφούν στην εφημερίδα. Υπενθυμίζουμε ότι αποφεύγουμε να δημοσιεύουμε επιστολές και άρθρα που μπορεί να περιέχουν βλάσφημο περιεχόμενο. Θέλουμε και επιζήτουμε τον αντίλογο, αλλά σε κόσμο επίπεδο. Θέλουμε όλοι οι ΚΑΪΤΣΙΩΤΕΣ να ξουν λόγο στην εφημερίδα και στο Σύλλογο.

ΚΑΛΩΣΟΡΙΖΑΤΕ ΠΑΙΔΙΑ

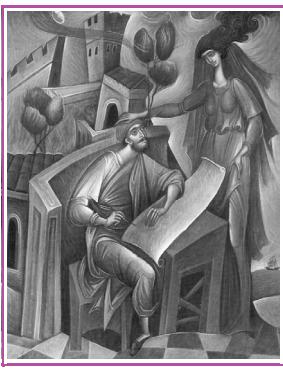
Καλωσορίζουμε τη στήλη «ΥΓΕΙΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ», που γράφουν κι επιμελούνται οι ΚΑΪΤΣΙΩΤΕΣ Αθανασία Οικονόμου, νοσηλεύτρια και ο Γεώργιος Παπαγεωργίου, γιατρός.

ΟΙ ΑΓΓΕΙΕΣ χωράν πολλούς. Χίλιοι καλοί....

Μακάρι ν' ακολουθήσουν κι άλλοι. Σούλα και Γιώργο να στέψετε γουρλήδες και καλή έμπνευση!

Η ΚΑΪΤΣΑ ΤΟΠΟΣ ΕΜΠΝΕΥΣΗΣ

«... στη μακρινή και άσημη κώμη της Καϊτσας άρχισε να γεννιέται η ιδέα της εικαστικής προσέγγισης του Ερωτόκριτου», «Περπατούσα ώρες πολλές μέσα στο απέραντο κίτρινο των κάμπηων με συντροφιά την ξεχασμένη κατάμονη αγραπιδιά και το ρυθμικό απάγγελμα του ποιητή να με πληγώνει και να με παρηγορεί», γράφει ο καταξιωμένος διεθνώς στο χώρο της βυζαντινής ζωγραφικής συγχωριανό μας ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΔΗΣ στο βιβλίο «Το' αγάπης το καμίνι» ο Ερωτόκριτος του Βιτσέντζου Κορνάρου, στο οποίο οι ίδιοι έκανε

την εικαστική αισθητοποίηση.

Πόση αλήθεια έμ-πνευση, έδωσε η ΚΑΪΤΣΑ στο μεγάλο καλλιτέχνη της, αφού ο Γιώργος Κόρδης εκτός απ' τους αμέτρητους πίνακες ζωγραφικής και χαρακτικής Βυζαντινής τεχνοτροπίας, που κοσμούν εικαστικούς χώρους και σπίτια, εντυσε μ' αντίστοιχη εικαστική ομορφιά διηγήματα κορυφαίων Ελλήνων λογίων όπως ο Παπαδιαμάντης, ο Καρκαβίτσας, ο Κόντογλου; Αυτή κι άλλη μεγάλη, προσωπική δουλειά του Γιώργου Κόρδη κυκλοφορεί απ' τις εκδόσεις «ΑΡΜΟΣ». Τιμή για την ΚΑΪΤΣΑ. Τιμή στο Γιώργο Κόρδη.

Η «ΟΜΒΡΙΑΚΗ» του ΘΕΟΔ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Έφτασε στα χέρια μας με ευγενική προσφορά του Συγγραφέα το βιβλίο με τίτλο «ΟΜΒΡΙΑΚΗ» του Ομβριακίτη ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ν. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ. Μια ιστορική, οικονομική, δημογραφική και λαογραφική διαδρομή της Ομβριακής απ' τα μέσα της Τουρκοκρατίας μέχρι σήμερα.

Ένα πόνημα πλούσιο σε φωτογραφικό υλικό του χθες και του σήμερα και στοιχειοθετημένο από μια επίσης πλούσια βιβλιογραφία που έλαβε υπόψη ο συγγραφέας. Μεγάλη και καλή δουλειά του Ομβριακή συγγραφέα που καταμαρτυρά την

αγάπη του για τη γενέτειρα.

Ο ΔΑΙΜΩΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Έβαλε πάλι το χεράκι του, πράγμα, στο οποίο αρέσκεται, ο δάιμων του τυπογραφείου.

Ετοιμαστείτε για την ομόρευτη ομάδα της ΚΑΪΤΣΑΣ στο προηγούμενο φύλλο των «ΑΓΓΕΙΩΝ» παρελήφθησαν τα ονόματα των επίσης ομορφών κόρασίδων Καραμέρη Ευαγγελίας, Καραμέρη Αλέκας, Παπακωνσταντίνου Δημήτρη και Τζαβίδα Χαρούλας. Παιδιά μας συγχωρείτε και καλούς χορούς με την ομάδα.

Να συμπληρώσουμε επίσης τη χορευτική ομάδα μικρών με τα παιδιά Κλασίνα Αναστασία, Παπαδοκοτσώλη Μαρία, Δασκαλοπούλου Μαργιάννα και Αναστογιάννη Γεωργία. Καλωσορίστε κοριτσάκια και καλή σταδιοδρομία στην χορευτική ομάδα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Το διδακτικό προσωπικό του Δημοτικού Σχολείου και Νηπιαγωγείου με επιστολή μέσω της εφημερίδας μας ευχαριστούν τον συγχωριανό κ. ΧΑΡΙΛΑΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ για την ευγενική προσφορά - δωρεά στο Σχολείο 1700 λίτρων πετρελαίου στις 11-3-2003.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΝΑ ΛΕΓΟΝΤΑΙ...

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας ζητά απ' τα μέλη του και όλους τους ΚΑΪΤΣΙΩΤΕΣ τη στήριξη και την αγάπη σας για το Σύλλογο και την ΚΑΪΤΣΑ. Όμως όπως έλεγε ο σοφός ιστορικός ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ «τα χρήματα αποτελούν τα νεύρα των πραγμάτων» και ο μεγάλος Δημοσθένης «δει δε χρημάτων και άνευ τούτων ουδέν εστί γενέσθαι των δεόντων».

Ετοιμάστε καλό να ευχαριστήσουμε τον εκλεκτό και αξιότιμο συγχωριανό μας κ. Βασίλη Κουτρούμπα, ο οποίος μεταξύ των άλλων προκειται κι αυτό το καλοκαίρι με τον επίσης εκλεκτό κ. Θανάση Καραϊσκό (Λιάρο) να χρηματοδοτήσουμε τις ανάγκες του χορευτικού μας.

Και για σένα κ. Θανάση οι ευχαριστίες.

Όμως αγαπητοί κύριοι Βασίλη και Θανάση, ενώ γνωρίζουμε πώς οι ευχαριστίες μας προσκρούουν στην ταπεινοφροσύνη σας εμείς τις τολμήσαμε και δημόσια. Και αυτό γιατί θέλουμε απροκάλυπτα να πούμε. Ζητάμε μιμητές.

ΑΥΤΟ ΝΑ ΜΗΝ ΤΟ ΠΟΥΜΕ;

Μεγάλη η χάρη σου ΚΑΪΤΣΑ ΜΑΣ! Σ' αγαπάνε όλα τα παιδιά σου. Και μεις οι νεοφώτιστοι στα ενδότερα του Συλλόγου συνεχώς ανακαλύπτουμε πόσοι Καϊτσιώτες το αποδεικνύουν και έμπρακτα! Τα παιδιά του συχωρεμένου Παναγιώτη του Ψαλίδα, ο Αντώνης, ο Θανάσης κι ο Γιάννης (Δελτής) συνεχίζουν τις προσφορές τους για το Σύλλογο και για την ΚΑΪΤΣΑ.

Η δαπάνη του παρόντος φύλλου είναι προσφορά στη μνήμη του πατέρα τους.

Στο επόμενο φύλλο έχουμε να πούμε κι άλλα!

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

(Από τις 6-10-2002 ημέρα ανάδειξης νέου Δ.Σ.)
ΕΣΟΔΑ:

1. Από το προηγούμενο Διοικητικό Συμβούλιο 1088 Ευρώ
2. Συνδρομές από τις 6-10-2002 όπως αναφέρονται στο φύλλο 1 των «ΑΓΓΕΙΩΝ» 1168 Ευρώ
3. Από δωρεά της «Κίνησης Νέων ΚΑΪΤΣΑΣ» 1260 Ευρώ
4. Συνδρομές όπως αναφέρονται στο φύλλο 2 των «ΑΓΓΕΙΩΝ» 1550
5. Συνδρομές όπως αναφέρονται στο παρόν φύλλο 3 των «ΑΓΓΕΙΩΝ» 578 Ευρώ

ΣΥΝΟΛΟ 5.444
ΕΞΟΔΑ 2326
ΥΠΟΛΟΙΠΟ 3.318

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο παρά τις επανειλημένες προσκλήσεις προς τον κ. Δ. Παπαδοκοτσώλη - διαχειριστή της περιουσίας Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ, που αποτελεί περιουσία του Συλλόγου - για συνεργασία στη διάθεση των Οικονομικών της υπόψη περιουσίας, δεν βρήκε ανταπόκριση. Έτσι δεν είναι σε θέση προς το παρόν τουλάχιστον να δημοσιεύσει έσοδα απ' την παρά πάνω περιουσία, αφού ακόμη δεν έγινε πρωτόκολλο παράδοσης

από το προηγούμενο Δ.Σ. πρόεδρος και ταμίας του οποίου ήταν ο κ. Παπαδοκοτσώλης.

ΣΠΟΥΔΕΣ ΠΤΥΧΙΑ

◆ Ο Μάριος Ιωαν. Κουτρούμπα πήρε πτυχία πληροφορικής από το Πολυτεχνείο Πάτρας.

Συγχαρητήρια. Καλή σταδιοδρομία.

◆ Ο Ιωάννης Νικ. Καραϊσκός πήρε το πτυχίο της Ιατρικής Πανεπιστημίου Αθηνών. Συγχαρητήρια, καλή ειδικότητα και καλές διαγνώσεις.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Στον Αγαπημένο μας ανιψιό και εξάδελφο Γιάννη Νικολάου Καραϊσκό που πρόσφατα πήρε το πτυχίο της Ιατρικής του Πανεπιστημίου Αθηνών εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια και του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Οι οικογένειες

Κων. Μελλισούργοι

Γεωρ. Γιαννακούλια.

◆ Η Καραγιαννίδη Όλγα, κόρη Βούλας Αργύρη πέτυχε στο παιδαγωγικό τμήμα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

◆ Ο Τσαβίδας Κων/νος του Αθανασίου γιος της Βούλας Μπαρμπάτη πέρασε στο τμήμα Νοσηλευτικής ΤΕΙ Λαμίας.

◆ Η Γεωργία Βασικώστα του Κων/νου πέρασε στο τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων ΤΕΙ Λάρισας. Συγχαρητήρια και καλές σπουδές.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΜΙΑ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΗ

◆ Προς την Πρόεδρο και όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου.

Ήθελα πρώτον να σας ευχαριστήσω για την εφημερίδα, που λαμβάνω και δεύτερον να σας ευχηθώ καλή επιτυχία στο έργο σας. Ιδιαίτερως στην Πρόεδρο Ευδοκία που τυχαίνει να είναι και συγγενής μας. Σε όλους αυτούς που γράφουν στην εφημερίδα διάφορα και ενδιαφέροντα θέματα συγχαίρων ιδιαιτέρως. Και πάλι εύχομαι να πάντα άλλα καλά και με την προσπάθεια όλων να διατηρούμε το Σύλλογο ζωντανό, ώστε να υπάρχει η επικοινωνία, που την έχουμε όλοι ανάγκη. Ιδιαίτερα εμείς που ζούμε μακριά απ' το χωριό και την Ελλάδα.

Μαζί με την συνδρομή μου σας στέλνω τους χαιρετισμούς και την αγάπη μου σε όλους.

ΑΛΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ - ΜΠΟΥΡΑ.

Τέσσερις απ' τις πέντε όμορφες του μπαρμπάτη Αντώνη του συχωρεμένου, ζουν μόνιμα στην ξενιτιά

...Αέρας τα φυσάει τα πλατανόφυλλα

θεός να τα φυλάει τα ΚΑΪΤΣΙΩΤΟΠΟΥΛΑ...

Ευχαριστούμε για τα καλά σου λόγια ΑΛΙΚΗ... Αγάπη, φιλιά και χαιρετίσματα απ' το Διοικητικό Συμβούλιο και την όμορφη ΚΑΪΤΣΑ

<h3 style="background-color: #e6

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΒΙΩΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ Του Δημ. Γ. Κουτρούμπα

Οι μέρες του Δεκαπενταύγουστου φέρουν στο νου μας πολλές παιδικές αναμνήσεις σχετικές με τις εορτές και τα ιερά προσκυνήματα της Παναγίας μας. Από την πρώτη στιγμή έρχεται στο νου μας η νηστεία του Δεκαπενταύγουστου, την οποία τηρούσαμε σχεδόν όλοι λόγω της βαθιάς παραδοσιακής ορθοδόξου πίστεώς μας. Εξ' άλλου δεν υπήρχαν τότε, (μιλάμε για την περί το 1940 περίοδο), οι πειρασμοί των αρτύσιμων στα περισσότερα σπίτια λόγω της αφάνταστης για τα σημερινά δεδομένα φτώχειας μας. Τα λίγα αυγά που έκαναν πέντε έξι κότες, που είχε κάθε οικογένεια, τα πήγαιναν οι μανάδες μας στο μπακάλι για να πάρουν, είδος με είδος, καμιά κουβαρίστρα να μπαλώσουν τα τρύπια παντελόνια, λίγο λάδι για τα βλίτα και το κατσαμάκι, ή λίγο πετρέλαιο για το καντήλι, μοναδικό φως τη νύχτα στο σπίτι. Ευτυχώς υπήρχαν και τα σκόρδα και τα μαρούλια και τα κρεμμύδια για συνηθισμένο προσφάτι. Τις πρώτες μέρες παρηγορίμασταν, ότι σύντομα θα έρθει η εορτή του Σωτήρος και θα φάμε κανένα τεμάχιο τηγανητού βακαλάου με σκορδάλια.

Αλλά και την ημέρα της εορτής της Παναγίας, μετά την επιστροφή μας από το Παλιοχώρι όλα τα σπίτια, εορταζόντων και μη, που συνήθως φιλοξενούσαν και κάποιους επισκέπτες από άλλα χωριά, θα είχαν μαγειρέψει καμιά κότα ή λίγο κρέας γίδας ή προβατίνας που προμηθεύθηκαν από το χασάπη. Ψητό αρνί ή κατσίκι λίγοι είχαν την τύχη να τρώνε τότε.

Την παραμονή λοιπόν της Παναγίας λίγο πριν βασιλέψει ο ήλιος, ο παπάς μας κτυπούσε την καμπάνα για τον εσπερινό και τις παρακλήσεις έτσι συνέρρεαν οι ευσεβέστεροι του χωριού, κυρίως γυναίκες και ηλικιωμένοι, στη νοσταλγική μας εκκλησία του Αγ. Νικολάου.

Την Παραμονή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου μετέβαιναν στο εξωκλήσι της Παναγίας στο Παλιοχώρι οι επίτροποι με εθελόντριες ευσεβείς Καϊτιστισσες και ετοίμαζαν, έπλεναν, καθάριζαν τον παλιό εκείνο ναό, που αργότερα γκρεμίσθηκε από το σεισμό.

Ανήμερα της Παναγίας ο παπάς, οι ψάλτες, οι επίτροποι και μερικά παιδιά, πεζοί ή καβάλα σε ζώα, ανηφόριζαν πρωί - πρωί για την Παλιοκαΐτσα. Λίγο αργότερα έπαιρνε τον ίδιο δρόμο σχεδόν ολόκληρο το χωριό, εκτός από κάποιους ανήμπορους. Το είχαν σαν τάμα να ανέβουν όλοι εκεί επάνω στην παλιά εστία των πατέρων των, να ανάψουν ένα κεράκι στην εικόνα της Μεγαλόχαρης και ύστερα άλλοι έμεναν και παρακολούθουσαν τη λειτουργία και άλλοι σε μικρές ή μεγαλύτερες συντροφιές κάθονταν στους ίσκιους των γύρω δέντρων και κουβεντιάζαν περιμένοντας το «Δι' ευχών». Με το τέλος της πανηγυρικής θείας λειτουργίας ο παπάς διάβαζε τα «υψώματα» με ευχές υπέρ των εορταζόντων. Γινόταν η αρτοκλασία κατά την οποία ψαλόταν το τροπάριο της Παναγίας μας «Εν τη γεννήσει την παρθενίαν εφυλάξας, εν τη κοιμήσει τον κόσμον ου κατέλιπες Θεοτόκε...», καθώς και το «Πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν, οι δε εκζητούντες τον κύριον ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού». Μοιραζόταν το αντίδωρο και ο άρτος και με το «Δι' ευχών του Παπατσάτου σημαίνονταν η λήξη και άρχιζε η κάθοδος για το χωριό. Πολλοί βέβαια, που είχαν προμήθειες μαζί τους ξεμεσημέριαζαν εκεί, κάτω από τις μουριές.

Το απόγευμα ακολουθούσαν επισκέψεις στους εορτάζοντες και το βράδυ στηνόταν κάποιος χορός σε καφενείο, που είχε προσκαλέσει οργανωταίχτες.

Αυτά γίνονταν στις 15 του Αυγούστου. Άλλα κατά την απόδοση της εορτής, στις 23 Αυγούστου, εκτός από την εορτή στο Παλιοχώρι πολλές συντροφιές, αποτελούμενες από λίγους άντρες και περισσότερες γυναίκες και παιδιά μετέβαιναν, από την παραμονή συνήθως, και σε ιερά προσκυνήματα άλλων περιοχών. Στην Παναγιά, στην Ξυνιάδα αργότερα, στο Δεμερλί, στη Φανερωμένη (στο Καλλιφώνι Καρδίτσας), στον Προυσό, στα μοναστήρια του Αγάθωνος, στη Δαμάστα, στην Αντίνισσα και άλλού. Συνήθως οι μικροί, αλλά και οι νέες γυναίκες πήγαιναν πάντα ποδαράδα και πολλοί τόκαναν αυτό εκπληρώνοντας κάποιο τάμα.

Όλοι όμως με κέφι, με ψυχική ευφορία και με απόλυτη ικανοποίηση τραβούσαν προς τα ιερά προσκυνήματα. Ίσως σήμερα όλα αυτά να φαίνονται τόσο ρηχά και παρεξηγημένα. Όμως εκείνα συνέβαλαν στη γαλήνευση των αγαθών ψυχών των πολυβασινισμένων από την άγρια βιοπάλη. Όταν μάλιστα συμμετείχαν ευσυνείδητα και στα ιερά μυστήρια της Μετανοίας και της θείας ευχαριστίας ω! τότε αποκτούσαν φτερά για τη θαρραλέα συνέχιση του αγώνα της ζωής.

Εκείνες οι νοσταλγικές αναμνήσεις μας υποκινούν να ανακράξουμε την ομοιογία του μεγάλου μας διηγηματογράφου και αγίου των Ελληνικών Γραμμάτων Αλεξάνδρου Παπαδιαμάντη, που έγραφε «το επ' εμοί πάντοτε, μάλιστα δε κατά τις πανεκλάμπρους ταύτας ημέρας εφόσον ζω και αναπνέω και σωφρονώ, δεν θα παύσω να ανυμνώ μετά λατρείας τον Χριστόν μου, να ζωγραφώ μετ' έρωτος την φύσιν και να περιγράφω μετά στοργής τα γνήσια ελληνικά ήθη».

« Αγγείες »

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2004

Όπως την ημέρα δεν υπάρχει πιο φωτεινό αστέρι από τον ήλιο, όμοια δεν υπάρχει μεγαλύτερη αθλητική συνάντηση από αυτή των Ολυμπιακών αγώνων (Λουκιανός 500 π.Χ. αι.).

Σύμφωνα με ιστορικές πηγές οι πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες έγιναν το 776 π.Χ. Ήταν αφερωμένοι σε θεούς των Ελλήνων και τελούνταν στην Ολυμπία η οποία διέθετε μεγαλοπρεπείς νιαύς του Δία και της Ήρας.

Αρχικά ήταν συνδυασμός θρησκευτικών τελετών με αθλητικά αγωνίσματα πολλά των οποίων ήταν εμπνευσμένα από τους αρχαίους Ελληνικούς μύθους.

Στους αγώνες αυτούς συμμετείχαν αθλητές από κάθε γωνιά της Ελλάδας με σκοπό να κερδίσουν ένα στεφάνι από κλαδί ελιάς (κότινος) και μ' αυτό να γυρίσουν σαν ήρωες στις πόλεις (κράτη) τους.

Η ευγενής άμιλλα, ο αθλητισμός που είναι ισορροπημένη συνύπαρξη νου και σώματος, η Ειρήνη και η Παιδεία βρίσκονται στην καρδιά των ολυμπιακών αγώνων και στοιχειοθετούν τον πυρήνα του ελληνικού αθλητισμού.

Η διεξαγωγή των αγώνων είχε διάρκεια 12 αιώνων μέχρις ότου ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου Θεοδόσιος το 393 μ.Χ. εξέδωσε διάταγμα με το οποίο απαγόρευε «την τέλεση παρόμοιων αγωνιστικών τελετών ισχυριζόμενος ότι με τους αγώνες ένα υπερβολικά μεγάλο μέρος του ενδιαφέροντος του κόσμου εξαντλήντο σε αθλητικές και πνευματικές διοργανώσεις.

Σχόλιο: Του «αυτοκράτορα» πάντα του αρέσει ο λαός να κοιμάται ή στην καλύτερη περίπτωση να είναι κοπάδι προβάτων.

Τον 19ο αιώνα ο Ευάγγελος Ζάππας και ο Δημήτρης Βικέλας ήταν μεταξύ των Ελλήνων διανοούμενων που οραματίστηκαν την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων. Τελικά ο Γάλλος Βαρώνος Pierre de Coubertin ενορχήστρωσε την επανίδρυση των αγώνων θέλοντας να πρωθήσει τον συνδυασμό του αθλητισμού με τις αξίες της κλασικής Ελλάδας. Αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας ήταν η πραγματοποίηση των πρώτων αγώνων στην Ελλάδα το 1896, καθώς και η καθιέρωση μιας σειράς από Ολυμπιακές παραδόσεις: Ύμνος, Σημαίες, Όρκος.

Η Ολυμπιακή εκεχειρία στην αρχαιότητα ήταν απ' όλους σεβαστή. Σήμερα όμως τα πράγματα είναι διαφορετικά. Δεν υπάρχουν τέτοιες αξίες αλλά μόνο συμφέροντα. Ζήσαμε και ζούμε το δράμα ενός λαού με ιστορία χιλιάδων χρόνων που δημιούργησαν «ελευθερωτές» απρόσκλητοι και παράνομοι που, τρομάρα τους, πιστεύουν ότι είναι ΘΕΟΣΤΑΛΟΙ.

Ο Χριστούλης μίλησε για αγάπη όχι για φόνους.

Μετά από πολλά χρόνια αποφασίζουμε να διεκδικήσουμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Η πρώτη προσπάθεια δεν είχε το αποτέλεσμα που θέλαμε. Αυτό δεν μας απογοτεύει και κάνουμε δεύτερη προσπάθεια. Όλοι οι Έλληνες βγαίνουμε στους δρόμους και πανηγυρίζουμε την νίκη. Επιτέλους οι αγώνες γυρίζουν εκεί απ' όπου ξεκίνησαν. Στην Ελλάδα μας. το 2004.

Ο κ. Σάμαρανκ μετά την αποχώρησή του από την ΔΟΕ άφησε σε μας τους Έλληνες ένα μήνυμα που πιστεύω ότι αξίζει: Έγραψε: «Το καλοκαίρι του 2004 θα κάνουμε πραγματικότητα το όνειρο ενός ιστορικού γεγονότος: της διεξαγωγής της διεξαγωγής των 28ων Αγώνων της σύγχρονης εποχής, μετά την αναβίωσή του το 1896, στην χώρα όπου γεννήθηκαν και που είχε τη γενναιοδωρία να τους προσφέρει στον κόσμο».

Η διαγωγή των Ολυμπιακών αγώνων στην πατρίδα μας μας γεμίζει με περιφένια. Αυτό όμως δεν αρκεί γιατί τα έξοδα για δημιουργία εγκαταστάσεων και τέλεση των αγώνων είναι τεράστια. Απαιτείται επομένως απ' όλους μας να κάνουμε κάτι ώστε να βοηθήσουμε. Η βοήθεια που μπορούμε να προσφέρουμε έχει πολλές μορφές. Όπως:

1. Αγορά εισιτηρίων
  2. Εθελοντισμός και
  3. Αγορά κάποιον αναμνηστικών από την πλουσιότατη ποικιλία ειδών που διαθέτει το 2004. Αυτά τα είδη ήδη υπάρχουν σε ειδικά περιπτερα τραπεζών, πολυκαταστηματάρχες, Σούπερ Μάρκετ, ειδών καλλωπισμού κλπ. Ας βοηθήσουμε όλοι γιατί όλοι μας μπορούμε κάτι χρήσιμο ή αναμνηστικό να αγοράσουμε.
- Κώστας Αντωνούλας**

Ο Σύρος Λούης το 1936 εισέρχεται στο Ολυμπιακό Στάδιο του Βερολίνου, επικεφαλής της ελληνικής ομάδας και προσφέρει στον Χίτλερ κλάδο ελαίας

ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

◆ Ο γενναίος αγωνιστής του εικοσιένα ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ, είχε μαζί του ένα κουτσό γελωτοποιό και στιχουργό για να διασκεδάζει τα παλικάρια του. Τον έλεγαν Παναγιώτη Κάλλα ή Τσοπανάκο. Ο Τσοπανάκος αγαπούσε πολύ τον ΝΙΚΗΤΑΡΑ και όποιους στίχους έγραφε τους διάβαζε πάντα σ' αυτόν πρώτα και ύστερα πήγαινε στους άλλους και τους έψαλλε.

Κάποια στιγμή ο ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ χάρισε ένα κολοβό άλογο στον λαϊκό ποιητή για να γυρίζει καβάλα. Ο Τσοπανάκος όμως δεν έμεινε ιδιαίτερα ευχαριστημένος από το δώρο, γιατί δεν είχε τη δυνατότητα να συντηρεί το άλογο. Έτσι έγραψε στο δωρητή του τους παρακάτω χαριτωμένους στίχους.

... Το δώρο σου Νικηταρά
ειν' άλογο χωρίς ουρά
ή μου στέλνεις και κριθάρι
η σου στέλνω το τομάρι....

◆ Ο ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ δούλευε στις εφημερίδες κυρίων ως μεταφραστής. Πάνω σ' αυτή τη δουλειά όμως είχε ένα μεγάλο μυστικό: Έκανε ακατανόητα στη μετάφραση τα βλάσφημα κηρύγματα των σοφών!

«Καταχθόνιο μυστικό ενός χριστιανού και αμαρτία ενός αγίου» έλεγε ο Παύλος Νιρβάνας.

◆ Δημοσιογράφος, λογοτέχνης και σπουδαίος κριτικός ο Μιχαήλ Μητσάκης αγαπούσε ειλικρινά τον ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ και έλεγε γι' αυτόν: «Ιδού ο αρχιτσέλιγκας του στίχου. Έχει κοπάδια στίχους και τους σαλαγάει στα ποιητικά του μανδριά».

◆ Δημοσιογράφος και ποιητής ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΟΚΟΣ έγραψε νόστιμα σατιρικά επιγράμματα όπως το παρακάτω:

ΕΙΣ ΓΕΥΜΑ ΛΟΓΙΩΝ.
- Έλα Χριστέ και Παναγιά
Τι μέγα θαύμα που 'ναι!
Να τρών μαζί οι λόγιοι
Χωρίς να φάγωθούνε.

◆ Κάποτε ο ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ ζήτησε από τον Άγγελο αρμοστή να διορίσει στη βιβλιοθήκη έναν φίλο του. Εκείνος το υποσχέθηκε. Την ίδια όμως θέση είχε υποσχεθεί σε άλλο πρόσωπο η μνηστή του Άγγλου. Τρέχει τότε αυτός στον ποιητή και του λέει:

«Καταλαβαίνετε, κύριε κόμη, πρέπει να ευχαριστήσω τη μνηστή μου»

Τον κοιτάζει ο Σολωμός με μια σκληρή ματιά και λέει:

«Η μνηστή είναι ένας μεγάλος λόγος, αλλά ο λόγος που εδόθη είναι μια μεγάλη μνηστή».

ΚΑΙ ΕΝΑ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Ο ντροπαλός Γαμπρός

Κάποτε στα παλιά τα χρόνια το μήνα Δεκέμβριο τον έλεγαν Αντριά. Ξεκίνησε λοιπόν μια παρέα για να πάει για προξενιό μιας νύφης σ' ένα χωριό μακρινό. Για να μην μείνουν νηστικοί οι συμπεθέροι (απ' τη μεριά του γαμπρού) ο καθένας πήρε μαζί του και τον τροβά με ψωμοτύρι για να φάνε σε περίπτωση που δεν γίνει το προξενιό.

Το βράδυ έφτασαν στο σπίτι. Αφού το προξενιό πέτυχε και τα βρήκαν νύφη - γαμπρός και οι συμπεθέροι, τους έστρωσαν τραπέζι.

Ο Γαμπρός που τον έλεγαν Αντρέα, ήταν αρκετά ντροπαλός και έφαγε ελάχιστα.

Τη νύχτα όμως πείνασε σηκώθηκε απ' τον ύπνο, πήρε τον τροβά του κι έβγαλε να φάει.

Στο μεταξύ άρχισε να ρίχνει πυκνό χιόνι. Τότε ξύπνησε ο πεθερός του και βλέποντας να χιονίζει λέει:

Ρίξε Αντριά μ' ρίξε!

Ο Γαμπρός νομίζοντας πως λέει γι' αυτόν, απαντάει

- Κι αν ρίχνω κι αν δε ρίχνω, απ' τον τροβά μ' ρίχνω!

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Αυτές τις μέρες διάβαζα δημοτικά τραγούδια
... πράγματα συμπαθητικά, δίκα μας γραικικά...

K. ΚΑΒΑΦΗΣ

Σ' ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΡΑΧΕΣ ΤΙΣ ΨΗΛΕΣ

Σ' αυτές τις ράχες τις ψηλές λεβέντες μου που πάτε
Σας βλέπει ο γεροτσέλιγκας, τα νιάτα του θυμάται.

Γεια σου χαρά σου τσέλιγκα του λεν δυο βλαχοπούλες.

- Πόσες φορές περπάτησες σε τούτες τις ραχούλες.
- Πολλές φορές περπάτησα κι εγώ σαν το λιοντάρι
Μα τώρα πια εγέρασα δεν είμαι παλικάρι.

ΕΝΑΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ ΧΟΡΕΥΕ

Ένας λεβέντης χόρευε σε μαρμαρένιο αλώνι
κι όλος ο κόσμος χαίρεται κι όλος τον καμπάνει.
Κι η κόρη που τον αγαπά κι η κόρη που τον θέλει
με το μαντήλι νόημα και με τα χειλή λέει

- Πούσουν εχθές λεβέντη μου, αντιπροχθές πουλί μου;
- Εχθές ήμουν στη μάνα μου, προχθές στην αδελφή μου
κι απόψε στο σπιτάκι σου θα 'ρθω στην αγκαλιά σου.

ΠΟΛΛΕΣ ΝΥΧΤΕΣ ΠΕΡΠΑΤΗΣΑ

Πολλές νύχτες περπάτησα μ' ένα όμορφο κορίτσι
να τη φιλήσω ντρέπομαι να της το πω ντιριώμαι
να την αφήσω αφίλητη ταχιά γελάει με μένα.

Πεζεύω δένω τ' άλογο στης νεραντζιάς τη ρίζα
κρεμώ και το ντουφέκι μου στης νεραντζιάς κλωνάρι
Φιλώ την κόρη μια βολά, φιλώ την κόρη, δύο
κι απάν' στο τρίτο φίλημα μου φεύγει τ' άλογό μου
- Σύρε κόρη μ' για τ' άλογο και γω για τ' άρματά του.
- Λύκος να φάει τ' άλογο και κλέφτης τ' άρματά του!

Η ΠΕΡΔΙΚΑ

Μια πέρδικα καυχήθηκε σ' ανατολή και δύση
πως δεν ευρέθη κυνηγός να την εκυνηγήσει.
Ο κυνηγός σαν τ' άκουσε πολύ του κακοφάνη
Ρίχνει τα βρόχια στα βουνά, τα ξώβεργα στους κάμπους.
Τα δίκτυα τα μεταξωτά στη βρύση τη χιονάτη
Πάει η πέρδικα να πιε νερό και πιάνεται απ' τη μύτη.
Αχαμνοπιάσμε κυνηγέ τώρα η ψυχή μου βγαίνει
Και με τ' αχαμνοπιάσματα κάνει φτερά και φεύγει.
Ωρά να σ' εύρει κυνηγέ αχαμνοκυνηγάρη.
Αφήκες τέτοια πέρδικα να σου την πάρουν άλλοι.

ΣΙΓΑΛΑ ΠΑΩ ΚΑΙ ΓΩ

Σιγαλά κι αμάν αμάν, σιγαλά πάω και γω
σιγαλά πάω και γω, την αγάπη μου να βρω
και τη βρί κι αμάν αμάν
και τη βρίσκω λυπημένη
και τη βρίσκω λυπημένη και βαριά βαλαντωμένη
τι έχεις κι αμάν αμάν
τι έχεις κόρη μου και κλαις
και μένανε δεν μου το λες.
Μη σε μάλωσε η μαμά σου
Πούρθα γω στη γειτονιά σου|
Μη σε μάλωσε για μένα
Κι ειν' τα μάτια σου κλαμένα.

ΤΗΣ ΞΕΝΙΤΙΑΣ

Ξενιτεμένο μου πουλί και παραπονεμένο
η ξενιτιά σε χαίρεται κι εγώ έχω τον καημό σου
Τι να σου στείλω ξένε μου στην ξενιτιά απούσε
να στείλω μήλο σέπεται, κυδώνι μαραγκιάζει
σου στέλνω τα δακράκια μου σ' ένα χρυσό μαντήλι.
Σε πέντε ποτάμια τόπλυνα κ' έβαψαν και τα πέντε
κι ήπιαν τα πρόβατα νερό κι έβαψαν τα μαλλιά τους
κι οι κουρεφτάδες κούρεψαν κι έβαψαν τα ψαλίδια!

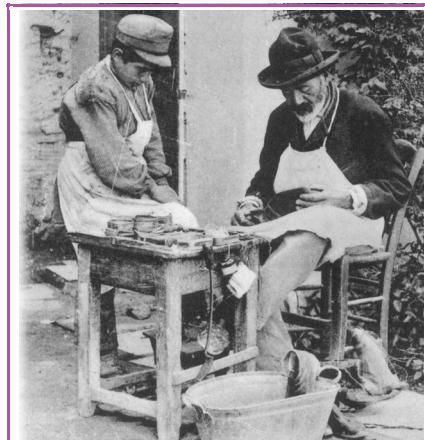

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- ◆ Να πουλάγανε τη γνώση ν' αγοράζαμε καμπόση
- ◆ Όποιος βαστά τη γλώσσα του σώζει την κεφαλή του.
- ◆ Η αλεπού εκατό χρονών και τ' αλεπόπουλο εκατόν δέκα
- ◆ Το γουρούνι κι αν το λούσεις την αλυσίδα θα χαλάσεις
- ◆ Κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει
- ◆ Όποιος είναι έξω από το χορό πολλά τραγούδια ξέρει
- ◆ Η γη καταποντίζεται κι η Μάρω καθρεφτίζεται
- ◆ Όποιος περηφανεύεται γρήγορα ταπεινώνεται
- ◆ Ήρθα ν' ανασάνω, κι ευρήκα μαλλιά να ξάνω
- ◆ Όποιος έχει δίκιο λέει λίγα
- ◆ Μαλώνουμε γειτόνισσα; Στα νύχια στέκομαι
- ◆ Όταν πας να ρίξεις πέτρα, το υστερνό της μέτρα

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ

«Παπούτσια εγχώριας παραγωγής» κατά παραγγελία και με άριστη τέχνη! Παράλληλα επιδιορθώσεις σε παλιά και χαλασμένα.

Παπούτσια κανονικά, αρβύλες, μπότες και παλιότερα γουρουνοτσάρουχα.

Ένας τσαγκάρης (όχι Καϊτσιώτης) με το μαθητευόμενό του.

ΥΦΑΝΣΗ ΜΕ ΑΡΓΑΛΕΙΟ

Βελέντζες ή φλοκάτες για το κρύο του χειμώνα ή για την προϊκή της κόρης.

Πολύχρωμα κιλίμια καραμηλωτές. Κουρελούδες για κάθε γούστο.

Μια υφάντρα (όχι Καϊτσιώτισσα) με χαρόγερο για το φακό.

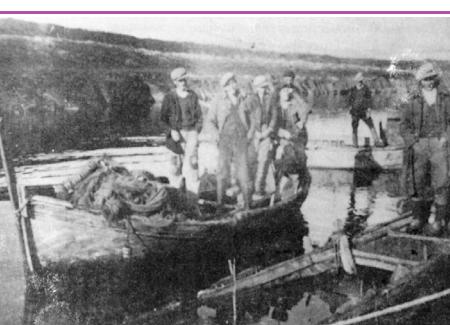

Η ΛΙΜΝΗ ΞΥΝΙΑΔΟΣ

Φωτογραφίες από το βιβλίο «Ομβριακή» του Θεόδωρου Αποστολόπουλου

Η Λίμνη

Ψαράδες; στις όχθες της λίμνης Ξυνιάδος.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΑΪΤΣΑ ΤΟΥ 2003

Πέμπτη, 7 Αυγούστου 2003

Πρωί: 9:00 π.μ. ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ στο Αγροτικό Ιατρείο.

Βράδυ: Ρεμπέτικο και λαϊκό τραγούδι με την Κομπανία του ΒΑΣΙΛΗ ΝΟΥΣΙΑ (Συμμετέχουν ΚΑΪΤΣΙΩΤΕΣ ερμηνευτές και εκτελεστές - έκπληξη!).

Παρασκευή, 8 Αυγούστου 2003

Πρωί: 10 π.μ. Οι γυναίκες της ΚΑΪΤΣΑΣ προσκαλούνται στο σπίτι της «ΚΙΝΗΣΗΣ ΝΕΩΝ».

Βράδυ: Ο Καραγκιόζης του ΘΑΝΑΣΗ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Σάββατο, 9 Αυγούστου 2003

Πρωί: Προσκύνημα στην Αγία Παρασκευή. Οι γυναίκες του χωριού θα προσφέρουν με μεράκι τις πίτες και το ζυμωτό ψωμί.

Ο Γιώργος Τριαντόπουλος και ο Αποστόλης Μπουλούζος θα βάλουν την τέχνη τους στη φασολάδα της παραδοσής.

Βράδυ: Δημοτικά τραγούδια με την παρέα του ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΩΝΗ

Κυριακή 10 Αυγούστου 2003

Τα καϊτσιωτόπουλα χορεύουν! Οι χορευτικές ομάδες του χωριού μας με την εποπτεία του δασκάλου τους κ. Καλαθά θα χορέψουν παραδοσιακούς χορούς της Ελλάδας.

Θα απονεμηθούν τα «ΔΡΑΓΟΥΝΕΙΑ» βραβεία.

Ακολουθεί η Δημοτική μουσική με χορό και τραγούδι με την ερμηνεία και εποπτεία του ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΖΑΜΑΡΑ.

ΚΑΛΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΜΕ ΚΕΦΙ ΚΑΙ ΧΟΡΟ!!!

Για το πλήρες πρόγραμμα θα γίνει έγκαιρη ενημέρωση

Σ' αυτό το τεύχος της εφημερίδας μας θα ασχοληθώ με τα παρακάτω θέματα που αφορούν τα του Συλλόγου γιατί πιστεύω ότι έχω αυτό το δικαίωμα και σαν μέλος αλλά και σαν τέως Πρόεδρος.

1ο Τίτλος Εφημερίδας

2ο Ματωμένη Δεκαετία

3ο Μπιλίρης Κώστας

1ο Ο πρώτος τίτλος «ΚΑΪΤΣΑ» που δόθηκε στην εφημερίδα μας ήταν απόφαση του Δ.Σ. (Πρακτικό 142/11-11-1991) και όχι της Γ.Σ. Όπως τότε έτσι και τώρα δεν δόθηκε η ευκαιρία στα μέλη να εκφράσουν την άποψή τους. Τα Δ.Σ. μόνα τους αποφάσισαν και έδωσαν εκείνο το όνομα που πίστευαν ότι εκφράζει το συνόλο των μελών ή την ιστορία του χωριού μας.

Τώρα σχολιάζεται ότι το όνομα «ΑΓΓΕΙΕΣ» που δόθηκε στην εφημερίδα μας δεν δόθηκε με δημοκρατικές διαδικασίες.

Εμείς, όταν είχα την τιμητική θέση του Προέδρου, είχαμε κάνει σύνθημα στο Σύλλογο Το «ΚΛΕΙΣΤΕ ΤΗΝ ΚΑΪΤΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΣΑΣ». Το Δ.Σ. που μας διαδέχτηκε το άλλαξε και έκανε άλλο σύνθημα. Καλά έκανε γιατί δεν προβλέψαμε να πάρουμε αποφάσεις της Γ.Σ.

Ας σταματήσουν λοιπόν τα πικρά σχόλια, γύρω από τον τίτλο της εφημερίδας μας, γιατί αυτός μπορεί να αλλάξει αλλά αυτά αφήνουν σημάδια. Προσωπικά υπόσχομαι ότι στην επόμενη Γ.Σ. θα θέσω της εφημερίδας μας ως θέμα προς συζήτηση και EKEINH θα αποφασίσει οριστικά. Μέχρι τότε να παραμείνει ο τίτλος «ΑΓΓΕΙΕΣ», όπως αποφάσισε το Δ.Σ. Δεν είναι τίμιο να ζητάμε από αυτούς που εμείς ψηφίσαμε πρόσφατα να ανακαλέσουν απόφασή τους.

Έχουν ανάγκη από την στήριξη μας.

2ο Δεν γνωρίζω αν η ιστορία της «ΜΑΤΩΜΕΝΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ» ήταν πρόταση του Κώστα Μπιλίρη. Εκείνο που όλοι θυμόμαστε είναι τα γεμάτα διθυράμβους άρθρα που προανάγγειλαν τα κείμενα που θα ακολουθούσαν. Ο Κώστας είχε κάνει σοβαρή δουλειά συλλέγοντας στοιχεία, μαρτυρίες και συνεντεύξεις συγχωριανών μας για τα γεγονότα εκείνης της περιόδου.

Πιστεύω να θυμάστε ότι τον Ιούλιο του 2001 έστειλα επιστολή στο Σύλλογο η οποία δημοσιεύθηκε στο 40^ο φύλλο της εφημερίδας μας. Με την επιστολή μου εκείνη προσπάθησα να σταματήσω τη συνέχεια των δημοσιευμάτων γύρω από αυτή την γεμάτη αίμα, πόνο και μίσος περίοδο της ιστορίας μας.

Αντί αυτό να προβληματίσει τον Δ.Σ. μου έκαναν αυστηρή κριτική στο περιεχόμενο της επιστολής μου και οι προβληματισμός μου δεν στηρίχθηκε τότε από κανέναν. Τώρα αρκετοί από μας κάνουν κριτική και συμφωνούν ότι η περιόδος εκείνη, καλό είναι να παραμείνει για αρκετά χρόνια στη λήθη.

3ο Πιστεύω ότι αρκετοί από τους συγχωριανούς μας, όπως και μένα με ενοχλεί και είναι άδικο ότι μερικοί βάλλουν εναντίον του Κώστα Μπιλίρη χρησιμοποιώντας σκληρές λέξεις και εκφράσεις. Τον έχουν κάνει κύριο στόχο και τον λιθοβολούν. Ο Κώστας δεν αξίζει αυτής της αντιμετώπισης γιατί.

Ήταν ένας από αυτούς που πήραν, στο παρελθόν, στα χέρια τους το Σύλλογο και τον στέγασαν στα γραφεία τους.

Ήταν ένας από αυτούς που στην 10ετία του 70 αναζητήσαμε στην Αθήνα καλύτερη τύχη μας στάθηκε.

Ήταν αυτός που οργάνωσε πολλές από τις εκδηλώσεις του Συλλόγου με παρρησία την πρώτη μετά την δικτατορία συνέλευση.

Ήταν αυτός που κουβάλαγε το μεγαλύτερο κομμάτι της εφημερίδας μας.

Ήταν αυτός που εργάστηκε για την συγκέντρωση στοιχείων, χρήσιμα στο μέλλον, γύρω από την «ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ».

Ήταν αυτός που μέσα από την εφημερίδα μας, μας θύμισε ήθη και έθιμα του χωριού μας με τον ξεχωριστό τρόπο που εκείνος γνωρίζει στη γραφτή και προφορική παράσταση.

Ήταν εκείνος που υπερασπιζόταν το προηγούμενο Δ.Σ. του Συλλόγου μας και μάλιστα θερμά. (Δικαστήρια κλπ.).

Ήταν εκείνος στον οποίο ο Σύλλογος το καλοκαίρι του 2001 αφιέρωσε μια ολόκληρη βραδιά των πολιτιστικών εκδηλώσεων στο χωριό μας.

Τώρα όλα αυτά και πάρα πολλά ξεχάστηκαν και όλοι αυτοί που τον υμνούσαν τον πετροβολούν. Είναι θιασώτες του καινούργιου δόγματος «Οποιος δεν είναι μαζί μας είναι απέναντι μας». Ναι γιατί ηγήθηκε της κίνησης αλλαγής στο Σύλλογο αφού οι κρατούντες δεν άφησαν περιθώρια να αναδείξουν και άλλες δυνάμεις αφού δεν γνωρίζουν ότι «αποχωρείς στην ΔΟΞΑ σου για να μείνεις στην ιστορία».

Κώστα «Τα καλά παιλικάρια τα σκοτώνουν σύντροφοι» αλλά εσύ δεν είσαι παρθένος σ' αυτά. Κλείσε λοιπόν τα αυτιά σου, άκου την φωνή των πολλών και ξαναγράψε. Γράψε γι' αυτό που υποσχέθηκες. Μη μας στερείς τα κείμενά σου.

Στις τελευταίες αρχαιρεσίες του Συλλόγου αναδείξαμε πολλά νέα πρόσωπα γεμάτα όρεξη για προσφορά υπέρ του χωριού μας. Μετά την εκλογή τους άρχισε κριτική για ομαδοποίηση μέσα στο Σύλλογο.

Πολλοί από μας δεν πρέπει να ξεχνούν ότι η μγεία μέσα στους πολυσυλλεκτικούς οργανισμούς, κόμματα, σωματεία, σύλλογοι κλπ. είναι η διαφορετικότητα.

Σ' όλα αυτά από πάντα υπάρχουν τάσεις, ρεύματα, ιδεολογικές διαφορές, κλπ.

Αυτό είναι που φέρνει την πρόοδο και κάνει την Δημοκρατία πιο πλούσια, πιο σήγουρη.

Καλή η κριτική και χρήσιμη αλλά υπεράνω όλων είναι η κατάθεση απόψεων, προτάσεων και προσφοράς. Αυτά έχουν ανάγκη στο Δ.Σ.

Ευχαριστώ
Κ. Αντωνούλας

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΞΥΝΙΑΔΑΣ

Γράφει ο Δημοτικός Σύμβουλος Πετρούπολης
Απόστολος Σκαλιστήρας

Χώμα, νερό και αέρας: Τρία συστατικά της γης, τρία συστατικά της ζωής. Απ' αυτά, το νερό παίζει το ρόλο του αίματος, που ζωιγονεί το χώμα, κάνει τη γη να καρπίζει και να τρέφει τον άνθρωπο. Όπου υπάρχει νερό, υπάρχει και ζωή και ο τόπος είναι Παράδεισος. Όπου δεν υπάρχει νερό, είναι έρημος και κόλαση.

Οι άνθρωποι από πολύ παλιά εγκαταστάθηκαν εκεί όπου υπήρχε νερό, έχτισαν κατοικίες, καλλιέργησαν τη γη και ομόρφην τον τόπο. Εκμεταλλεύτηκαν πηγές, ποτάμια και λίμνες, έχτισαν νερόμυλους κι άλλες εγκαταστάσεις κι εκμεταλλεύτηκαν τη δύναμη του νερού. Όπου υπάρχει ισορροπημένη παρουσία του νερού, εκεί η γη γονιμοποιείται και οι άνθρωποι ζουν με ευκολία.

Τα τελευταία χρόνια αυτή η ισορροπία έχει καταστραφεί. Η ανεξέλεγκτη εκμετάλλευση των υδάτινων πόρων από τον άνθρωπο είχε ως αποτέλεσμα την έλλειψη του νερού. Ακόμα, οι αλλαγές των κλιματολογικών συνθηκών, με την παρατεταμένη ανομβρία και τις ξαφνικές και ασυνήθιστα ισχυρές βροχοπτώσεις, προκάλεσαν πολλές φυσικές καταστροφές και προβλήματα στους ανθρώπους.

Ο μόνος τρόπος για την πρόληψη τέτοιων καταστροφών είναι να αντιμετωπίζονται με μεθοδικότητα και επιστήμη. Με μελέτη η οποία θα περιλαμβάνει το ιστορικό κάθε τόπου, τις ανάγκες των κατοίκων και τα όρια μέσα στα οποία μπορεί να κινηθεί η δραστηριότητα του ανθρώπου. Όλα αυτά τα γράφω με αφορμή όσα έγιναν στη γενέτειρα μου, το Περιβόλι Δομοκού.

Το χωριό αυτό διέθετε άφθονα επιφανειακά νερά, τα οποία μέχρι το 1950 επαρκούσαν για τη λειτουργία νερόμυλου, χειμώνα - καλοκαίρι, στον οποίο άλεθαν τα γεννήματα τους όλοι οι κάτοικοι των γειτονικών χωριών. Όμως οι συνθήκες άλλαξαν. Οι ανάγκες για νερό στα σπίτια και τις καλλιέργειες πολλαπλασιάσθηκαν, τα επιφανειακά νερά δεν επαρκούσαν για αντιμετώπιση όλων των αναγκών των κατοίκων και προχώρησαν σε γεωτρήσεις. Άλλα και με τις γεωτρήσεις δεν έφταναν σε πλήρη ικανοποίηση των αναγκών τους, με αποτέλεσμα και ο υπόγειος ορίζοντας του νερού να κατεβαίνει σε πολύ ανησυχητικά επίπεδα. Οι πηγές στέρεψαν και στο ρέμα του χωριού το καλοκαίρι δεν κυλά σταγόνα νερού.

Το όνομα του χωριού «Περιβόλι», μαρτυρεί με ακρίβεια πώς ήταν ο τόπος του πριν από 50 χρόνια. Τώρα κινδυνεύει να γίνει έρημος και μόνο το όνομα του να θυμίζει το παλαιό παρελθόν του.

Το 1992, με την κυβέρνηση Μητσοτάκη, υπήρχε σοβαρό πρόβλημα λειψυδρίας, το οποίο ανησύχησε την κυβέρνηση κι έδωσε εντολή να εντοπισθούν υδάτινοι πόροι, να ενεργοποιηθεί η κρατική μηχανή και να κατασκευασθούν τα ανάλογα έργα. Ο συμπατριώτης μας καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Γεώργιος Σούλιος, από την Ομβριακή, που μελέτησε το υδάτινο δυναμικό - υπόγειο και επιφανειακό - του νομού Φθιώτιδας, πρότεινε να κατασκευασθούν φράγματα, ώστε να γίνεται αποταμίευση των χειμερινών νερών και να εξασφαλισθεί η άρδευση των κτημάτων και η αναπλήρωση των υπόγειων νερών. Έτσι θα μειωθεί και η κατανάλωση ενέργειας για τις αντλήσεις.

Ο κ. Σούλιος, κατά τη μελέτη του, εντόπισε τρία σημεία, στα οποία είναι δυνατό να κατασκευασθούν φράγματα σε σύντομο χρονικό διάστημα και με μικρό κόστος κατασκευής. Αυτά βρίσκονται στα χωριά Αρχάνι, Ρεγγύνι και Περιβόλι Δομοκού.

Η πιο ιδανική περίπτωση είναι αυτή του Περιβολιού, όπου η μορφολογία του εδάφους είναι πολύ ευνοϊκή. Το κόστος κατασκευής του φράγματος το 1992 υπολογίσθηκε σε 90 εκατομμύρια δραχμές, το 1994 σε 200 εκατομμύρια και σήμερα υπολογίζεται σε 450 εκατομμύρια δραχμές. Με τον ταμιευτήρα αυτόν θα συγκεντρώνεται νερό για την άρδευση 5000 στρεμμάτων αγρών σε ετήσια βάση.

Ο χώρος της τέως λίμνης Ξυνιάδας πλημμυρίζει το χειμώνα επί 40 ολόκληρα χρόνια και προκαλούνται τεράστιες καταστροφές στις καλλιέργειες, οι οποίες ματαιώνουν τους κόπους των αγροτών. Μόνο για εφέτος, το 2003, πλημμύρισαν 6000 στρέμματα καλλιεργήσιμης γης με ολοκληρωτική καταστροφή και οι ζημιές ανέρχονται, όπως με πληροφόρησε ο Δήμαρχος κ. Τσιαγκλάνης, στα 120 εκατ. δρχ.

Κάθε χρόνο έχουμε τα ίδια και τα ίδια: Πλημμύρες, καταστροφές, διαμαρτυρίες, χωρίς τα κρατικά όργανα να βλέπουν το ζήτημα στην πραγματική του βάση και να λαβαίνουν μέτρα για να το αντιμετωπίσουν. Αν υπήρχε το φράγμα Περιβολιού θα κρατούσε ένα μέρος από τα νερά και θα περιορίζοταν η έκταση της καταστροφής.

Ευχόμαστε και παρακαλούμε, οι αρμόδιοι να σκεφθούν καλά το ζήτημα και να λάβουν έγκαιρα τις αναγκαίες αποφάσεις, για να παραμείνουν στα χωριά και αυτοί οι κάτοικοι που έχουν απομείνει. Μετά από λίγα χρόνια θα είναι πολύ αργά.

«Αγγείες»

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Της Γεωργίας Η. Σαμαρά

Στα πλαίσιο, των απαιτήσεων της σύγχρονης κοινωνίας και της δυναμικής πορείας της οικονομίας, οι στόχοι, οι εφαρμογές και οι μέθοδοι της εκπαίδευσης επαναπροσδιορίζονται. Οι όποιες αλλαγές σε αυτό το τομέα έρχονται ως αποτέλεσμα των προσπαθειών ικανοποίησης των ολοένα αυξανόμενων αναγκών για συνεχιζόμενη ή διά βίου εκπαίδευση τόσο σε νέα ή διαφορετικά θεματικά αντικείμενα όσο και στην ταχεία εξειδικευμένη επιμόρφωση / κατάρτιση για τον ευέλικτο επαναπροσδιορισμό του ανθρώπου δυναμικού στο δυναμικό εργασιακό περιβάλλον. Καθοριστική σημασίας ο συνδυασμός νέων τεχνολογικών μέσων (όπως υπολογιστών και δικτύων δεδομένων) και νέων εκπαιδευτικών θεωριών και μοντέλων ώστε να μπορούμε να μιλάμε για το σύγχρονο πρότυπο εκπαίδευσης,

Σε αντίθεση με το παραδοσιακό πρότυπο εκπαίδευσης, το σύγχρονο πρότυπο εφαρμόζεται είτε με τη χρήση του αυτόνομου εκπαιδευτικού λογισμικού είτε με την εκπαίδευση εξ αποστάσεως (Τηλεκπαίδευση). Στη πρώτη περίπτωση το λογισμικό παρέχεται σε ένα αποθηκευτικό μέσο (CD, DVD κλπ.) που τοποθετεί στον υπολογιστή του ο χρήστης. Συνδυάζει τις δυνατότητες της πληροφορικής και των πολυμέσων και μπορεί μόνο μέσα σε λίγες ώρες να καλύψει ένα θεματικό αντικείμενο ή αλλιώς να καλύψει την ύλη ενός βιβλίου ακολουθώντας μία δομημένη αρχιτεκτονική μάθησης. Η δεύτερη περίπτωση, η Τηλεκπαίδευση, παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον αφού οι απομακρυσμένοι εκπαιδευτής / εισηγητής και εκπαιδευόμενοι επικοινωνούν με τις δυνατότητες που παρέχει η Τηλεματική (τεχνολογίες πληροφορικής, πολυμέσων και επικοινωνιών) και διακρίνεται σε: Σύγχρονη ή Ασύγχρονη.

Στη Σύγχρονη Τηλεκπαίδευση, με την υποστήριξη εξειλιγμένων δικτύων υπολογιστών, έχουμε την επικοινωνία εκπαιδευτή και εκπαιδευόμενων σε πραγματικό χρόνο. Δηλαδή η αλληλεπίδραση μεταξύ των επιμέρους μερών γίνεται με τη βοήθεια εικόνας ή/και ήχου και την ηλεκτρονική ανταλλαγή πληροφοριών και αρχείων την ίδια χρονική στιγμή. Χαρακτηρίζεται ως αμφιδρομητό όταν υπάρχει ανταλλαγή εικόνας και ήχου από όλους τους απομακρυσμένους χώρους όπου βρίσκονται εκπαιδευτής και εκπαιδευόμενοι (συγκεντρωμένοι σε ένα ή περισσότερα σημεία). Έτσι κατά την παρουσίαση του θέματος υπάρχει η δυνατότητα διατύπωσης ερωτημάτων στον εκπαιδευτή αλλά και η μεταξύ τους οπτική επαφή. Ως μονόδρομη χαρακτηρίζεται όταν οι εκπαιδευόμενοι παρακολουθούν τη παράδοση της θεματικής ενότητας από τον εκπαιδευτή με εικόνα ή/και ήχο με χρήση του υπολογιστή τους χωρίς να έχουν τη δυνατότητα οποιασδήποτε απόκρισης.

Στην Ασύγχρονη Τηλεκπαίδευση ο κάθε εκπαιδευόμενος επιλέγει μόνος του το χρονικό διάστημα που επιλέγει να παρακολουθήσει το εκπαιδευτικό υλικό που βρίσκεται απομακρυσμένο και στο οποίο του παρέχεται πρόσβαση. Υπάρχει πρόβλεψη για την εξάσκηση και αξιολόγηση του εκπαιδευόμενου που πραγματοποιείται μέσω των παρεχόμενων τεχνολογικών δυνατοτήτων.

Για την επιλογή του κατάλληλου συστήματος Τηλεκπαίδευσης κάποια στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη είναι οι δυνατότητες και η εξοικείωση των χρηστών με την χρήση υπολογιστών και των τεχνολογιών, η διαδικασία πραγματοποίησης της συγκεκριμένης εκπαίδευσης, ο υφιστάμενος και απαιτούμενος εξοπλισμός σε κάθε περίπτωση, καθώς ο χρόνος και το κόστος υλοποίησης του επιλεγμένου συστήματος.

Τα πλεονεκτήματα χρήσης της Τηλεκπαίδευσης συνοψίζονται στην εξοικονόμηση ταχύτητας και χρόνου εκπαίδευσης, ανεξαρτησία σε σχέση με το χώρο και τις γεωγραφικές αποστάσεις, την μη δαπανηρή αύξηση του αριθμού των εκπαιδευόμενων και της δυνατότητας σχεδιασμού ασκήσεων, αυτοξιολογήσεων και αξιολογήσεων από τους υπεύθυνους εκπαίδευσης. Σημαντικά μειονεκτήματα θεωρούνται τα τεχνικά προβλήματα επικοινωνίας, το κόστος εξοπλισμού, η ανάγκη ειδικά εξειδικευμένου προσωπικού (εκπαιδευτή, σχεδιαστή εκπαίδευσης, προγραμματιστή, καλλιτεχνικού υπεύθυνου, σχεδιαστή γραφικών, τεχνικού δικτύων, κλπ.).

Η ολοένα αυξανόμενη ανάγκη των προσφερόμενων δυνατοτήτων του μοντέρνου τρόπου εκπαίδευσης οδηγεί στο συμπέρασμα ότι από τη μία απαιτείται να αυξηθεί το ποσοστό του πληθυσμού που εξοικειώνεται με τη χρήση του υπολογιστή (αφού μπορεί να βοηθήσει και στην περίπτωση αλφαριθμητισμού) και των νέων τεχνολογιών σε μικρές και μεγάλες ηλικίες και από την άλλη ότι ο μη αστικός πληθυσμός και ιδίως απομακρυσμένων περιοχών έχει να επωφεληθεί πολύ περισσότερα αφού θα του παρέχονται ίσες ευκαιρίες πρόσβασης στην εκπαίδευση.

«Αγγείες»

Εφημερίδα των Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσιωτών Μακρυρράχης Φθιώτιδας

—♦—
Εκδίδεται ανά τρίμηνο

- ◆ **ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:** ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ
- ◆ **Εκδότης:** Η Πρόεδρος Ευδοκία Κ. Οικονόμου.
- ◆ **Συντακτική Επιτροπή:** Ευδοκία Οικονόμου του Κων/νου, Αθανάσιος Τσεκούρας του Ελευθερίου, Νικόλαος Μαντάς του Χρήστου
- ◆ **Έδρα:** Πατησίων 4 Αθήνα 106 77, Τηλ.: - FAX: 210-38.19.693
- ◆ **Τυπογραφείο «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ», Δημ. Ανδρίκου, Ρήγα Παλαμήδη 5 Τηλ.: 210-32.43.158, Αθήνα**

ΥΓΕΙΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Γράφουν και επιμελούνται οι: Αθανασία Οικονόμου και Γιώργος Παπαγεωργίου

Καλοκαιρινά «τσιμπήματα» & πώς να τα αντιμετωπίσετε

Είναι απίστευτο το πόσο εύκολα μπορούν να χαλάσουν οι καλοκαιρινές διακοπές μας από απρόσμενους και απρόσκλητους επισκέπτες οι οποίοι το μόνο που κάνουν είναι να αφήνουν τα σημάδια τους και να φεύγουν.

Μιλάμε βέβαια για τα τσιμπήματα από τσουχτρες, σφήκες, μέλισσες, σκορπιούς και φίδια. Τα τσιμπήματα από τα κουνούπια και τις σκνίπες θεωρούνται πιο αθώα και σπανιότερα δημιουργούν προβλήματα.

Τσούχτρες

Οι τσούχτρες αποτελούν το πρόβλημα της φετινής χρονιάς αφού κατά εκατομμύρια επισκέπτονται τις ελληνικές ακτές δημιουργώντας πανικό στους λουόμενους. Η ιδιαιτερότητα των φετινών κλιματολογικών συνθηκών ευνόησε τον άκρατο πολλαπλασιασμό τους και κυρίως την μετανάστευση τους προς τις ακτές.

Η επαφή με τις τσούχτρες σπάνια οδηγεί σε σοβαρά προβλήματα και μόνο σε ορισμένα ευαίσθητα και αλλεργικά άτομα. Στην πλειονότητα των περιπτώσεων η περιοχή του σώματος που ήλθε σε επαφή με την τσούχτρα παρουσιάζει μία έντονη κοκκινίλα με ή χωρίς φούσκωμα που συνοδεύεται από έντονο τσούξιμο, πόνο ή φαγούρα. Τα ενοχλήματα αυτά προκαλούνται από μία τοξική ουσία που απελευθερώνεται από τα πλοκάμια της τσούχτρας.

Αν συμβεί λοιπόν να σας τσιμπήσει τσούχτρα κάντε τις εξής απλές ενέργειες:

- Απομακρύνεται τα τυχόν κολλημένα στο σώμα σας πλοκάμια της τσούχτρας όχι με γυμνά χέρια διότι αυτό θα οδηγήσει σε κόλλημα των πλοκαμών στα χέρια σας και κατά συνέπεια μεταφορά του ερεθισμού και στα χέρια σας. Αν δεν υπάρχει καλύτερος και προσφορότερος τρόπος γεμίστε την χούφτα σας με άμμο και τρίψτε το σημείο του σώματος που είναι κολλημένα τα πλοκάμια της τσούχτρας.

- Τοποθετείστε στο σημείο του τσιμπήματος πάγο ή κρύες κομπρέσες. Αυτό περιορίζει τα τοπικά φαινόμενα από το δέρμα.

- Αλειψτε την πάσχουσα περιοχή με κορτιζονόχο κρέμα. Η κρέμα αυτή περιορίζει την τοπική φλεγμονώδη αντίδραση και ανακουφίζει γρήγορα από το τσούξιμο και την φαγούρα.

Αν δεν υπάρχει τέτοια κρέμα χρησιμοποιείστε κομπρέσες με ξυδόνερο (1 μέρος ξύδι και 3' νερό). Με τον τρόπο αυτό αντιμετωπίζετε τη φαγούρα και το τσούξιμο.

- Πάρτε κάποιο χάπι αντισταμινικό. Με το χάπι αντιμετωπίζονται συστηματικά τα συμπτώματα. Η ανάγκη για χάπια τέτοιου είδους είναι μεγαλύτερη όσο μεγαλύτερη είναι η έκταση του προσβληθέντος δέρματος.

Τέλος αν τα συμπτώματα είναι έντονα και ιδιαίτερα αν δεν υποχωρούν μετά την εφαρμογή των τοπικών μέτρων ίσως απαιτηθεί η διενέργεια κάποιας ενέσεως κορτιζόνης.

Μύγες

Κάνουν γενικά αισθητή την εμφάνιση τους κυρίως τους εαρινούς και θερινούς μήνες διότι διαβιούν και αναπαράγονται σε ζεστές θερμοκρασίες. Μπορεί να τις συναντήστε παντού αλλά σίγουρα ότι ακούστε το βούσιμα τους όπου υπάρχουν τρόφιμα όπου ως γνωστό αφήνουν και τα ...ίχνη τους, κοντά σε εστίες σκουπιδιών και σε κόπρανα. Σε αυτές μάλιστα τις περιπτώ-

σεις, το δήγμα τους ενδέχεται να προενήσει κάποια μόλυνση στο δέρμα καθώς «μεταφέρουν» μικρόβια. Τα χαρακτηριστικά που θα σας βοηθήσουν να καταλάβετε εάν συντρέχει τέτοια περίπτωση είναι κνησμώδεις εξογκώσεις που ενδέχεται να γίνουν μικρές φουσκάλες. Εξαφανίζονται συνήθως μέσα σε μια ή δυο ημέρες.

Κουνούπια

Αγαπημένο τους μέρος είναι το νερό γενικά. Πιθανότατα θα τα συναντήστε σε πισίνες, λίμνες και λιμνάζοντα ύδατα. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα σας έρθουν απρόσκλητοι επισκέπτες και στο σπίτι σας, ιδίως τις ζεστές νύχτες του καλοκαιριού. Καλό είναι λοιπόν να λάβετε τα μέτρα σας. Τοποθετήστε σήτες στις πόρτες και τα παράθυρα του σπιτιού καθώς και κουνουπιέρες πάνω από τα κρεβατάκια των παιδιών. Εάν χρησιμοποιείτε εντομο-απωθητικά παστίλιες ή άλλα σκευασμάτα για την καταπολέμηση τους, πρέπει να είστε ιδιαίτερα προσεκτικοί. Εκτός από το πλύσιμο των χεριών μετά από τη χρήση τους, μην ξεχνάτε ότι πρέπει να τις τοποθετείτε μακριά από τα κρεβάτια και πάντοτε σε καλά αεριζόμενο χώρο. Αποφύγετε τις επαλεύσεις στο παιδικό δέρμα με χημικά εντομο-απωθητικά όπως και με αρώματα, λοσιόν ή άλλα καλλυντικά προϊόντα διότι τα κουνουπιά ελκονται από τις ευχάριστες οσμές όπως και τα έντονα χρώματα και τον ίδρωτα. Το τσιμπήμα του κουνουπιού αρχίζει μια μικρή αίσθηση τσουξίματος στο δέρμα ενώ το «επίμαχο» σημείο γρήγορα κοκκινίζει και ελαφρά διογκώνεται. Παράλληλα, ο γνωστός κνησμός (φαγούρα) αρχίζει να ταλαιπωρεί το ...θύμα του κώνωπος. Συνιστάται η επάλειψη με κάποια κορτιζονούχα αλοιφή μόνο εάν παρουσιάστε ασυνήθιστο πρήξιμο μετά το τσιμπήμα.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΠΡΟΣΟΧΗ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΕΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΚΝΙΠΕΣ ΠΟΥ ΤΟ ΤΣΙΜΠΗΜΑ ΤΟΥΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΗ ΛΕΙΣΜΑΝΙΑΣΗ. Η ΝΟΣΟΣ ΕΝΔΗΜΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΕ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΑΣ.

Τσιμπούρια

Τα γνωστά τσιμπούρια, εντοπίζονται στο τρίχωμα διαφόρων οικόσιτων ζώων, στα χαλιά και γενικά σε μαλακά πυκνά υφάσματα του σπιτιού και στις ρώγμες του πατωμάτος. Το δήγμα τους προδενεί στο δέρμα μικρή διόγκωση και φαγούρα. Πιθανόν να μην τα αντιληφθείτε άμεσα καθώς «κρύβονται» στα μαλλιά ή στο δέρμα σε σημεία όπου τα ρούχα εφαρμόζουν σφιχτά όπως πχ μέση, γλουτοί. Εάν εντοπίσετε τον απρόσκλητο επισκέπτη, μπορείτε να επιχειρήσετε να τον απομακρύνετε με ένα τσιμπιδάκι. Τραβήξτε μαλακά το έντομο από το δέρμα προσέχοντας ώστε να μην αφήσετε τμήμα του μέσα στο δέρμα.

ΜΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΛΥ ΠΙΘΑΝΟ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΕΝΤΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΕΡΜΑ ΚΑΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΟΥΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΟ ΤΡΟΠΟ. ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΑΝ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΝΤΟΜΟΥ ΠΑΡΑΜΕΙΝΟΥΝ ΣΤΟ ΔΕΡΜΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΧΘΟΥΝ ΚΟΚΚΙΩΜΑΤΑ ή/ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΟΥΝΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΘΑ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΑΝ ΜΙΚΡΑ, ΣΚΛΗΡΑ ΕΠΑΡΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΦΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ.

ΕΑΝ ΠΙΘΑΝΟΛΟΓΕΙΤΑΙ ΟΤΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΣΙΜΠΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΣΙΜΠΟΥΡΙ ΤΟΤΕ ΠΙΘΑΝΩΣ ΝΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΥΠΟΒΛΗΘΕΙ ΣΕ ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ 20 ΗΜΕΡΕΣ ΠΕΡΙΠΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΣΙΜΠΗΜΑ ΠΑ ΝΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΕΙ Η ΝΟΣΟΣ ΤΟΥ LYME.

Μέλισσες / σφίκες

Τα δημοφιλέστερα έντομα του καλοκαιριού βρίσκονται σχεδόν παντού λόγω της ανθοφορίας της φύσης. Εάν θέλετε να τα αποφύγετε, μην συχνάζετε κοντά σε λουλούδια, θάμνους, κήπους, και κυρίως μην φοράτε έντονα αρώματα ή χρησιμοποιείτε καλλυντικά γενικά τα οποία σας περιβάλλουν με ένα σύννεφο ευαδιάς. Γίνεστε εύκολα πόλος έληξη για αυτά. Το πράγματα δυσκολεύονται σε περίπτωση που κάποιος βρεθεί κοντά στην κυψέλη. Ιδίως τα μικρά παιδιά που δεν αντιλαμβάνονται τον κίνδυνο και αρχίζουν να παριστάνουν τους μικρούς εξερευνητές. Εξηγήστε στα παιδιά ότι δεν πρέπει να «προκαλούν» τα έντομα αυτά στις κυψέλες τους διότι από τη βάση του κεντριού της μέλισσας εκπέμπεται ως συναγερμός μια φερομόνη, η οποία ανιχνεύεται από τις άλλες μέλισσες οι οποίες μπορεί να γίνουν απειλητικές και να ταυτίζουν τον μικρό εισβολέα. Το τσιμπήμα τους προκαλεί αίσθηση στο δέρμα τους προστάτευσης σε μερικές ώρες, ενώ θεωρούνται επικίνδυνα όταν βρίσκονται στις ευαίσθητες περιοχές του λαιμού ή του στόματος διότι δύσκολευονται την αναπνοή. Αυτό που πρέπει να κάνετε με αμέσως είναι να απομακρύνετε από το δέρμα το κεντρί του εντόμου ολόκληρο και γρήγορα. Αυτό θα εμποδίσει την έγχυση μεγάλης ποσότητας του δηλητηρίου στο αίμα του παιδιού. Η αφαίρεση του κεντριού μπορεί να γίνει με τα νύχια ή με ένα τσιμπιδάκι. Χρειάζεται προσοχή διότι δεν πρέπει να ζουληχτεί η περιοχή του τσιμπιμάτου. Ενδέχεται το κεντρί αντί να βγει προς τα έξω, να σπρωχθεί ακόμη πιο βαθιά. Στη συνέχεια τοποθετήστε επάνω στο σημείο πάγο, κρύα κομπρέσα ή στικιά αμμωνίας. Εάν διαπιστώσετε κάποια αλλεργική αντίδραση (πχ υπόταση, έντονη εφιδρωση, δύσπνοια και μελάνιασμα) τότε πρέπει να ειδοποιήσετε αμέσως τον ιατρό.

Δάγκωμα από φίδια, σκορπιούς και αράχνες

Ακούγεται απίθανο, αλλά δεν είναι διότι στην ελληνική ύπαιθρο υπάρχουν και αυτά τα ερπετά. Τα τσιμπιμάτα αυτά είναι επικίνδυνα και πρέπει να αντιτεωπίζονται αμέσως. Πιθανά συμπτώματα είναι πρήξιμο και έντονος πόνος στο επίμαχο σημείο καθώς και ένα μούδισμα που απλώνεται στο υπόλοιπο μέλος του σώματος. Αυτό που πρέπει να κάνετε εάν το παιδί σας το δαγκώμει φίδι είναι καταρχάς να ξαπλώσετε το παιδί έτσι ώστε το σημείο του σώματος όπου έγινε το δάγκωμα να βρίσκεται σε χαμηλότερο επίπεδο από την καρδιά. Μετά τοποθετήστε έναν επίδεσμο ή ένα κομμάτι υφασμά περίπου 10 εκατοστάτη σε πάνω από το επίμαχο σημείο. Η χάραξη με ξυραφάκι ή μαχαίρι μέρους του δέρματος με στόχο την αιμορραγία και την απομάκρυνση του δηλητηρίου δεν συνιστάται διότι μπορεί και να επιφέρει αντίθετο αποτέλεσμα, δηλαδή να διοχετεύσει μεγαλύτερη ποσότητα δηλητηρίου στο αίμα. Τα γενικά τοπικά μέτρα (πάγος, κρύες κομπρέσες, αλοιφή) πρέπει να εφαρμοστούν και σε αυτήν την περίπτωση ενώ ενδείκνυται η χορήγηση κάποιου παυσίσπουν. Καλό είναι να επισκεφθείτε και το πλησιεστέρο νοσοκομείο διότι ίσως απαιτηθεί η διενέργεια αντιοφικού ορού.

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΜΕ...

Την προσφορά στο Σύλλογο και στην ΚΑΪΤΣΑ του συγχωριανού μας **ΓΙΑΝΝΗ Δραγούνη**. Ενδεικτικά να αναφέρουμε τις περίτεχνες παραδοσιακές φορεσιές των χορευτικών ομάδων του χωριού μας, που αποτελούν μεγάλο πολιτιστικό πλούτο της ΚΑΪΤΣΑΣ. Να υπενθυμίσουμε επίσης τα «ΔΡΑΓΟΥΝΕΙΑ» βραβεία με τα οποία ο συγχωριανός τιμά την ΚΑΪΤΣΑ των γραμμάτων. (Αυτά λόγω επικαιρότητας). Τιμή στους Καΐτσιωτες που τιμούν την ΚΑΪΤΣΑ!

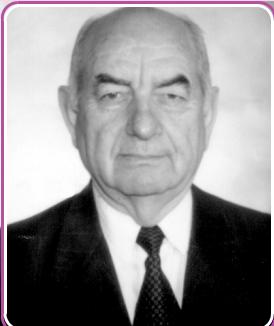
ΝΑ ΜΗΝ ΠΑΡΑΛΕΙΨΟΥΜΕ...

Ο Κώστας Αντωνούλας μας βοηθάει πολύ στις κοινωνικές μας επαφές με Καΐτσιωτες. Όλους τους ξέρεις Κώστα και για όλους έχεις να πεις έναν καλό λόγο. Να σαι καλά.

Ιστορικές αναζητήσεις

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Του κ. Δημ. Κουτρούμπα Δρα Ιστορίας

Από την τελευταία δεκαετία του περασμένου (εικοστού) αιώνα φιλέρευνοι φίλοι συγχωριανοί μας κατέβαλαν αξέπαινες προσπάθειες να παρουσιάσουν σε βιβλία και άρθρα την ιστορία του χωριού μας, της Καϊτσας ή Μακρυρράχης της επαρχίας Δομοκού. Πραγματικά ήλθαν σε φως πολλές πτυχές της ιστορίας μας και αποτυπώθηκαν ήδη και έθιμά μας. Εκτέθηκαν επίσης γλυκιές αλλά και πικρές αναμνήσεις τις παλιότερες εποχές. Ευτυχώς βρέθηκαν κάποια ιστορικά στοιχεία για το χωριό και τους παλιότερους κατοίκους ιδίως από την εποχή του Μεγάλου εθνικού απελευθερωτικού μας Αγώνα του 1821 και μετά, τα οποία και εκθέθηκαν σε παλιότερα άρθρα στην εφημερίδα του Συλλόγου μας. Τα ιστορικά αυτά στοιχεία είναι περισσότερα ιδίως μετά την απελευθέρωση του χωριού και της περιφέρειάς μας το 1881. Άλλα και τα ιστορικά ντοκουμέντα του 1640 και 1659 για την ύπαρξη του χωριού μας και για τους τότε κατοίκους της, που έφερε στο φως της δημοσιότητας ο εκδότης φίλος μας από την Λάρισα Κώστας Σπανός με το «Θεσσαλικό Ημερολόγιο» του, τα οποία ως γνωστόν παρουσιάσαμε παλιότερα, είναι επίσης σημαντικά στοιχεία για την ιστορία μας. Με βάση τα στοιχεία αυτά και με ό,τι μας διέσωσε η προφορική παράδοση επιδιώκουμε να παραστήσουμε έστω και αχνά την εικόνα του παρελθόντος του χωριού μας, που χάνεται στο βάθος της ιστορίας, όπως και τόσων άλλων χωριών της πατρίδας μας. Βεβαίως ως εάν της ειδικότητός μου ως ιστορικού γνωρίζω τις μεγάλες δυσκολίες του εγχειρήματος, προκειμένου να ιχνηλατήσουμε το παρελθόν ενός ουνηθισμένου και απόμερου παλιότερα χωριού.

Παρά ταύτα, πάντα επιχειρούμε να φέρουμε στο φως όποια στοιχεία, έστω και φαινομενικά αστηματα, ανακαλύπτομε στις αδιάκοπες έρευνές μας.

Η Καϊτσα, όπως γνωρίζομε, θεμελιώθηκε στα ΝΑ της περιοχής των Αρχαίων Δολόπων, πάρα την πόλη Αγγείες και της Κύπαρισ. Δεν είναι σαφώς γνωστό πότε και γιατί έλαβε το όνομα Καϊτσα, πάρα τις απεγνωσμένες προσπάθειες πολλών μας. Κατά τους τελευταίους αιώνες το όνομα εμφανίζεται με διάφορες μορφές. Καγίτσα, Καϊτζα και Καϊτσα. Να έχει πιθανώς την αρχή της στους μεσαιωνικούς ή τελευταίους βυζαντινούς χρόνους ή μήπως στα πρώτα χρόνια της Τουρκοκρατίας; Δεν είμαστε σε θέση να απαντήσουμε με βάση τη γνωστά μέχρι τώρα στοιχεία. Ούτε μπορούμε να ισχυριστούμε ότι το χωριό είχε αδιάκοπη κατοίκηση. Πολλές φορές ο Ελληνικός πληθυσμός εξοιλοθρεύτηκε από λοιμικές αρρώστιες, βαρβαρικές επιδρομές και άλλες αιτίες. Κάποια παράδοση αναφέρει ότι πολλές οικογένειες έχουν Σουλιώτικη καταγωγή ή σαρακατσάνικη. Και για την ονομασία της Καϊτσας λέγονται διάφορα, χωρίς όμως αδιάσειστα στοιχεία. Ούτε μπορούμε να θεωρήσουμε το όνομα ως σλαβικής προελεύσεως, αφού ούτε στο λεξικό του Γερμανού Wasmer με τον τίτλο «Σλαβικά τοπωνύμια εν Ελλάδι» υπάρχει, ούτε η κατάληξη -ιτσα είναι αποκλειστικά σλαβική. Στη νεοελληνική μας γλώσσα αφθονούν οι λέξεις με αυτήν την κατάληξη (κουκλίτσα, κοπελίτσα, λιμνίτσα κλπ).

Έχουμε μόντα τα λίγα αδιάσειστα στοιχεία της ύπαρξης του χωριού μας στα 1640, 1659, 1800 και συνέχεια μέχρι τις ημέρες μας.

Τώρα για το χωριό Λάγκα, όπως αναφέρει ο δάσκαλός μας αειμνηστος Αντώνης Οικονόμου και κάποιοι το διατηρούν ως προφορική παράδοση από τους παππούδες, τους το οποίο βρισκόταν προ της Τουρκικής κατάληψης (1390, 1425) στη θέση Μπαμπαλή Κιόσκι (κοντά στα Φούρνια και ΒΔ του Σιδ. Σταθμού και που καταστράφηκε από τους τούρκους δεν γνωρίζουμε περισσότερα πράγματα.

Κάποιος συγχωριανός μας είπε τη γνώμη ότι η λέξη Λάγγα προέρχεται από παραφθορά της λέξεως Αγγεία με το φράγκικο άρθρο Λα (Λα Αγγεία - Λαγγα), αφού και από τον τόπο μας περνούσαν συχνά Φράγκοι - κατάλοιπα των Σταυροφόρων. Γνωρό είναι ότι ο Φράγκος ηγεμόνες των Αθηνών Δελαράς είχε για ένα διάστημα (περί το 1304) ως έδρα τον Δομοκό εκστρατεύοντας εναντίον της Άννας της Ηπειρωτικής, η οποία κυβερνούσε τότε το Δεσποτάτο της Ηπείρου και είχε καταλάβει αυθαίρετα το φρούριο της Ιθωμης (Φαναρίου - Καρδίτσας). Είναι μια γνώμη αληθοφανής.

Άλλα θα συνεχίσουμε παρουσιάζοντας τα συγκεκριμένα στοιχεία και θα διατυπώσουμε και τις δικές μας απόψεις.

Συνδρομές και ενισχύσεις έδωσαν σε ευρώ

1. Γεώργιος Κ. Πατρίδας	10.00	15. Ηλίας Ψωμάς	15.00
2. Ιωάννης Σ. Σιμόπουλος	5.00	16. Ανδρέας Α. Καρασίκης	50.00
3. Βασιλική Σ. Σιμόπουλος	5.00	17. Γεώργιος Α. Καρασίκης	50.00
4. Νικόλαος Ι. Αργύρης	5.00	18. Κων/νος Χρ. Τσιάγκας	10.00
5. Σπυριδούλα Χρ. Τσιμπρίκα	5.00	19. Χρήστος Κούρτης	10.00
6. Γιαρασκ. Δ. Καραγιαννίδου	5.00	20. Κούλα Αναστασίου -	
7. Ιωάννης Αμπάζης	5.00	Καλυβιώτη	10.00
8. Ανδρέας Δ. Ρίζος	5.00	21. Βασίλειος Χρ. Τσιάγκας	10.00
9. Δράμαλη Μαριγούλα	10.00	22. Γεώργιος Α. Πατρίδας	10.00
10. Θεοφάνης Χρ. Μόσχος (Αυστραλία)	166,00	23. Παναγιώτης Μελισσάς	30.00
11. Ψαλλίδας Β. Ευάγγελος	10.00	24. Λελούδα Καραχρήστου	10.00
12. Ριτσώνης Ιωάννης	20.00	25. Αποστολόπουλος	20.00
13. Κώστας Χρ. Μόσχος	10.00	Θεόδωρος	
14. Δημήτριος Κ. Καραντώνης	10.00	26. Αλίκη Μπούρα (Αμερική)	82.00

ΙΑΠΟ ΤΙΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΑΛΙΟΥ ΣΤΑΘΜΑΡΧΗ

Γράφει ο Δ. Μαρίνης

Φτάναμε, θυμάμαι, στα τέλη του Απρίλη 'κεινή τη χρονιά του '62, κι η Άνοιξη, όντας σε πλήρη εγρήγορση, έκανε τη φύση να εκρήγνυται και να οργιάζει σ' όλες τις τις εκφράσεις...

Οι λεύκες, τα πλατάνια κι οι ιτιές, κάτω στις σούδες και τα ρυάκια, άπλωναν το εύρωστο φύλλωμα τους, χαριτώντας τον ήλιο, χάιδευτος πούτρεχε γάργαρο, χάιδευε κάτω τις ρίζες τους.

Τ' άλλα δέντρα τα καρποφόρα, βίωναν την ερωτική θωπεία των κάθε λογής εντόμων στα άνθη τους, κι' απολάμβαναν ηδονικά την ανατριχίλα της επικονίασης και την όλη διεργασία της γονιμοποίησης.

Στον κάμπο, που ανοιγόταν μπροστά μας, τα σπαρτά και τα γρασίδια «άπλωναν» καταπράσινους τάπητες ως πέρα στα ριζά, ενώ η φυλλωσία τους αναδεύονταν απ' τ' ανοιξιάτικο αγέρι, κυματιστά, σαν τις χαίτες αλόγων που καλπάζουν.

Κι απέναντι στη βουνοπλαγιά η χλωρίδα φάνταζε σαν σουρεαλιστική ζωγραφιά, καθώς τα χρώματα της εναλλάσσοντας ακατάστατα: εδώ το καταπράσινο της πουρναριάς, εκεί το γκριζόχαλκινο του σκίνου, δίπλα το κεραμίδι των κουμαριών, πιο κεν του θυμαριού το ασημένιο και τόσων άλλων ποικιλόχρωμων δέντρων και θάμνων.

Νοιώθαμε, λοιπόν, ευτυχείς, που αυτή την εποχή ζούσαμε σε τούτη δω την, ερημητική μεν, μαγευτική δε τοποθεσία που «φύτεψαν» το σιδηροδρομικό σταθμό.

Όμως η άνοιξη, εκτός απ' αυτή την υπέρκοσμη σύλληψη, ανάσταση της φύσης, έφερε σ' εμάς εδώ στο σταθμό, και κάποια δυσάρεστα όντως προβλήματα, που ήσαν τα μυριάδες ερπετά και έντομα, που ο Θεός μεν, δημιούργησε «κατ' οικονομία» η δε άνοιξη «ζωντάνεψε», πλήθυνε και σκόρπισε στην περιοχή μας!

Και ήταν, πραγματικά, τούτος ο τόπος, ο ίδιος, ιδανικός για την επιβίωση και διαβίωση αυτών των επικίνδυνων όντων.

Από τη μια μεριά, τα χέρια εδάφη, οι γράνες και τα χαντάκια, έχοντας γλυπτή υφή, ξεράινονταν κάτω απ' το μαστίγια του ανοιξιάτικου αερά και του ήλιου και έσκαγαν ανοίγοντας χαραμάδες, χάσματα και δαιδαλώδεις στοές, άριστα καταφύγια και καταλύματα των φιδιών, των σκορπιών και των άλλων ιοβόλων όντων.

Από την άλλη τα λάδια, τα ορυκτέλαια, τα γράσα, τα λιπαντικά, που άφηναν οι απομονωμένες κατά τη στάθμευσή τους για ύδρευση, λίπανση, ή «υπηρεσία μηχανής», αποτελούσαν «λαχταριστή λιχουδιά» για τα ερπετά, τα τρωκτικά, τα ζουζούνια, τα έντομα.

Και πριν καλά - καλά συνειδητοποιήσουμε αυτούς τους κινδύνους και πάρουμε μέτρα προφύλαξης, ήλθε η πρώτη «ατάκα» με το τσιμπημά του μικρού αγοριού του κλειδούχου, από μολυσμένο έντομο, προκαλώντας του φλεγμονή.

Πανικοβλημένοι, τηλεγραφώμασε και κατέφθασε με τη δραίζινα ο «Τομέαρχος ιατρός» των ΣΕΚ, και ως ο ίδιος είπε, «αρχαΐζων» επελήφθη της θεραπείας του παθόντος με ενέσεις, αλοιφές και αντιαλεργικά ίματα.

Φέραμε, κατόπιν, το γιατρό στο γραφείο του κεντρικού σταθμάρχη, όπου, πίνοντας τον καφέ μας, ακούγαμε «εν σιγή», όπως μας το ζήτησε, τις οδηγίες του για την προστασία μας από αυτό τον κόσμο των ιοβόλων. Την ησυχία αυτής της «μίνι σύσκεψης» διέκπεπτε, ευχάριστα όμως, το κελάρηδημα της γαλιάντρας μας, της «μασκότ» του σταθμού, που μέσα απ' το κλουβί της, κρεμασμένο έξω στην πρόσοψη, μελώδεις της.

Το παρατήρησε κι ο «αυστηρός» γιατρός μας, που γέλυκαν οι σούρωνές του και σχολίασε:

- Υπέροχο το ωδικόν σας, κύριοι, χάρι ακοής το κελάρηδημά του. Εγώ, όσο κι απροσπάθησα, δεν κατέφερα να εύρω ένα, τόσο καλλικέλαδο πουλι!

Είπε, και συνέχισε τις οδηγίες και παραινέσις του, με «υπόκρουση» τις μουσικές «καντρίλιες» της γαλιάντρας μας, ώσπου, ένας ασυνθίστας θόρυβος απ' εξω, μας παρέσενεψε...

Το κελάρηδημα «κόπτηκε», ακούστηκε νευρικά πετρουργίσματα, που τα εκλάβαμε σαν «ξεμουδιάσματα» του πουλιού, ακολούθησε πάυση κι' άρχισαν, μετ' ολίγο, περίεργα χτυπημάτα! Πεταχτήκαμε έξω απορρημένοι κι αυτό που αντικρίσαμε μας γέμισε οργή και αγανάκτηση!

Ένα τεράστιο φίδι, έχωσε το μισό του σώμα μέσα στο κλουβί, άρπαξε και κατάπιε, απόφια, το έρινταροντας το γυναικόπαιδα

— ♦ ΚΑΪΤΣΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΪΤΣΙΩΤΙΚΑ ♦ —

Γράφει ο Δημήτριος Ε. Κούτσικας Αντιστράτηγος ε.α.

*Των Αρχόντων τριών δει μέμνησθαι:
Πρώτον μεν ότι ανθρώπων άρχει.
Δεύτερον ότι κατά Νόμον άρχει.
Τρίτον δε, ότι ουκ αεί άρχει. (Αγαθόν)*

Τον τελευταίο καιρό έχω προβληματιστεί πολύ, αν αξίζει και εάν είναι σκόπιμο να συνεχίσων ν' αρθρογραφώ στην εφημερία του Συλλόγου μας. Μάλιστα ύστερα από μια συζήτηση που είχα το Πάσχα με κάποιον ανιψιό μου, ο οποίος με παρότρυνε να σταματήσω να γράφω, όντως βρίσκομαι σε δίλημμα.

Το ποτήρι έχει ξεχειλίσει μετά την ομαδικά επίθεση που δέχτηκε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου από πολλές κατευθύνσεις, λες και η επίθεση ήταν κατευθυνόμενη που μάλλον ήταν και γνωστοί αυτοί που κινούν τα νήματα. Ειδικότερα το φλύαρο κείμενο «Η ΑΠΟΨΗ ΜΟΥ» του κ. Νικολάου Καραϊσκού και η «παραεφημερίδα» που κυκλοφόρησε τον Ιανουάριο ο κ. τέως πρόεδρος των απανταχού Καΐτσιωτών, με επεισαν ότι ματαιοπονούμε. Άλλα και το fax που έστειλε το Τοπικό Συμβούλιο του χωριού μας για την αλλαγή του τίτλου της εφημερίδας, καθώς και μία ακαταλαβίστικη επιστολή από την Καλαμάτα καταδεικνύουν πέραν κάθε αμφιβολίας ότι πράγματι η επίθεση ήταν καλά οργανωμένη. Στον κ. Καραϊσκο απάντησαν τα μέλη του Δ.Σ. μέσα από τις σελίδες της εφημερίδας, όπως και στην «παραεφημερίδα» το άρθρο της προέδρου «Ο κάλπικος Παράς» (σελίδα 7) ήταν ό,τι πιο ευφύες και αποστομωτικό.

Αναρωτιέμαι όμως γιατί τόσο μένος για την αλλαγή του τίτλου της εφημερίδας; «Η ΚΑΪΤΣΑ» έκλεισε τον κύκλο της. Ό,τι ήταν να προσφέρει το προσέφερε και με το παραπάνω. Επίσης όσο κακό μπόρεσε να κάνει στο Σύλλογο είναι σ' όλους γνωστό. Η συνέχιση της με τον ίδιο τίτλο ήταν αλυσιτελής. Ήταν λοιπόν καιρός να μεταλλαγεί σύμφωνα με τη γνώμη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Όμως που ήταν τόσα χρόνια όλοι αυτοί που τώρα κόπτονται; Όταν το χωριό χωρίς λόγο μετονομάστηκε με το ατυχέστατο όνομα «Μακρυρράχη» με αποτέλεσμα ν' αποκοπεί τελείως από το ιστορικό του παρελθόν; Εμπρός λοιπόν. Ας πάρει εδώ και τώρα απόφαση το Τοπικό Συμβούλιο να ονομαστεί και πάλι «ΚΑΪΤΣΑ». Είναι απλό. Η Πάπα το τόλμησε. Και τότε, μόνο τότε θα ήταν δόκιμη η επαναφορά του τίτλου της εφημερίδας, πάντοτε βέβαια μετά από απόφαση του Δ.Σ.

Επειδή η «παραεφημερίδα» που κυκλοφόρησε ο κ. τέως πρόεδρος των απανταχού είναι γεμάτη κατινίστικα κουτσομπολιά, σολοικισμούς και αμετροεπείς εκφράσεις και επειδή σε πολλά σημεία αναφέρεται το όνομα μου, όχι βέβαια λόγω μεγάλης

συμπάθειας, δηλώνω με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο ότι δεν υπήρξα ποτέ συνεργάτης κανενός, δεν συνηθίζω να συνωμοτώ, ούτε πήρα ποτέ μέρος σε ίντριγκες. Φαίνεται ο άνθρωπος ότι δεν μεγάλη φαντασία. Έχει χάσει την έννοια του μέτρου. Έχει απωλέσει την ψυχραιμία του και βλέπει παντού εχθρούς, φαντάσματα και εφιάλτες. Προσωπικά πάντοτε στάθηκα στο πλευρό του Συλλόγου, ακόμα και όταν ο ίδιος ο τέως πρόεδρος είχε χάσει «την έξωθεν καλήν μαρτυρίαν». Καίτοι γνώριζα ότι τα αισθήματα του ήταν εχθρικά συνέχισα να γράφω στην εφημερία από αγάπη και μόνο προς το χωριό μου. Άλλα φαίνεται ότι ο κ. Παπαδοκωτσόλης δεν διδάχτηκε τίποτα από τη ζωή. Ο τρίτος στίχος του Αθηναίου ποιητή Αγάθωνα, ας τον προβληματίσει. Κανένας δεν μένει στην εξουσία αιώνια. Όταν κάποτε ρωτήθηκε ο θυμόσοφος Χαρίλαος

φύγει τελικά «η οικογένεια» που διοικούσε το Σύλλογο επί σειρά ετών παράνομα χωρίς εκλογές (κείμενα Κώστα Μπιλίρη).

Πολλοί συγχωριανοί κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων το περσινό καλοκαίρι δήλωσαν ότι είναι καιρός ν' απομακρυνθεί ο κ. Παπαδοκωτσόλης αλλά στη γενική συνέλευση μερικοί λούφαξαν και προτίμησαν να μην προσέλθουν ως άλλοι «επιπτήδειο ουδέτεροι», που παρακολουθούν τις εξελίξεις από το «απυρόβλητο». Είναι οι αυτοανακρυχθέντες προστάτες ή τρόπον τινά χρηματοδότες, οι οποίοι κατά τη γνώμη μου μάλλον βλάπτουν, αντί να ωφελήσουν το Σύλλογο. Αυτά τα παιδιά του νέου Δ.Σ. έχουν ανάγκη ηθικής στήριξης στην προσπάθεια τους. Όλες οι παρασκηνιακές εισηγήσεις και παρεμβάσεις κάνουν ζημιά κατά τη γνώμη μου.

Στο κ. τέως πρόεδρο θα θέσω τα

«Οφίν τρέφειν εν κόλπῳ καὶ κακὸν ἀνδρῶπον ευεργετεῖν,

ταυτὸν εστίν» (Ξενοφόν).

«Φίδι ἀν ζεστάνεις στον κόρφῳ σου καὶ κακὸν ἀνδρῶπον αν ευεργετήσεις, είναι το ίδιο πράγμα».

Φλωράκης γιατί παραιτήθηκε από την ηγεσία του Κ.Κ.Ε. απάντησε ως εξής: «για να μην καταντήσω σαν ένα γέρο στο χωριό μου, που κάθονταν στο πεζούλι του σπιτιού του μ' ένα κομμάτι μπομπότα και επειδή δεν μπορούσε να σηκώσει το χέρι μέχρι το στόμα του, την τσιμπολόλογαν την μπομπότα οι κότες. Έ, δεν θέλω να καταντήσω έτσι.»

Σ' όλα τα πράγματα υπάρχει αρχή και τέλος. Δεν ήταν αρκετά 18 χρόνια στη διοίκηση του Συλλόγου; Ό,τι ήταν να προσφέρει στο Σύλλογο το πρόσφερε και με το παραπάνω. Άλλα έκανε και μεγάλη ζημιά, τον διέλυσε στην κυριολεξία. Ήταν καιρός να ξαποστάσει. «Νισάφι», όλος ο κόσμος είχε απαυδήσει. Όλοι ήθελαν ανανέωση.

Ειλικρινά θλίβομαι που υποχρέωνομαι ν' ασχοληθώ με τέτοιες μικρότητες. Άλλα αν μείνουν αναπάντητες αυτές οι οινοεί αθλιότητες, μπορεί να θεωρηθεί ότι γίνονται αποδεκτοί τόσο οι χαρακτηρισμοί, όσο και οι ακαταλαβίστικοι υπαινιγμοί με τους οποίους είναι γεμάτη η «παραεφημερίδα».

Πράγματι, έγιναν προσπάθειες από πολλούς ν' ανασυγκροτηθεί ο σε διάλυση και αποσύνθεση ευρισκόμενος Σύλλογος των Καΐτσιωτών της Αττικής και όχι των απανταχού, όπως αυθαίρετα και αυτάρεσκα τον ονόμασε ο κ. Παπαδοκωτσόλης, δεδομένου ότι υπάρχει και ο Σύλλογος των Καΐτσιωτών της Λαμίας: προσπάθειες για ανανέωση του Διοικητικού Συμβουλίου με καινούργια πρόσωπα και δημοκρατικές διαδικασίες ύστερα από πολλά χρόνια. Να

παρακάτω αμείλικτα ερωτήματα:

α) Γιατί δεν δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα η απόφαση του Δ.Σ. ότι πρόκειται να πωληθεί το σπίτι του Γεωργίου Ελευθερίου; Ή ότι πωλήθηκε τελικά;

β) Γιατί σταμάτησαν οι επήσιες χοροεσπερίδες του Συλλόγου στην Αθήνα και μεταφέρθηκαν σαν περιφερόμενος θίασος στη Λαμία;

γ) Από που καλύφθηκαν τα έξοδα μετάβασης του ιδίου και της συζύγου του στη Αμερική;

δ) Γιατί έγινε Μνημόσυνο μόνο για τον Κωνστ. Βαρβατάκη και όχι και για τους Γεώργιο Κούτσικα και Δημήτριο Σανίδα, οι οποίοι ήταν επίσης μέλη της Ερανικής Επιτροπής και πολλά πρόσφεραν για την ανέγερση του Ναού του Αγίου Πολυκάρπου;

ε) Είναι αλήθεια ότι στην χοροεσπερίδα που έγινε πριν από χρόνια στην «Ομορφή Νύχτα», ο ίδιος και ορισμένα άλλα μέλη του Δ.Σ. απαγόρευσαν την διενέργεια εράνου υπέρ του Αγίου Πολυκάρπου, που τώρα τάχα κάπητεται, και μόνο ο Κώστας Αντωνούλας έδωσε 5.000 δραχμές;

Αρκούμενος προς το παρόν σ' αυτά τα λίγα ερωτήματα δεν περιμένω απάντηση. Θεώρησα όμως σκόπιμο να τα αναφέρω γιατί πολλοί συγχωριανοί τα αγνοούν. Και μια φιλική συμβουλή. Η καλλίτερη υπηρεσία που μπορεί να προσφέρει στο Σύλλογο και το χωριό είναι να παραιτηθεί από το Δ.Σ. και να παραδώσει ό,τι έχει μείνει από τη Διαθήκη του Γ. Ελευθερίου. Τότε το Δ.Σ. ας σταματήσει τις παραπέρα οικονομικές διεκδικήσεις για να ηρεμήσει ο Σύλλογος τελικά.

Επειδή στην «παραεφημερίδα» με τους ευγενείς τίτλους «Αχαριστία», «Αίσχος»

και όχι μόνο, γίνεται και πάλι λόγος για χρηματοδότες επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά τη ρήση του αείμνηστου Γεωργίου Παπανδρέου: «Τα θεμέλια έχουν το πλεονέκτημα ότι στηρίζουν το οικοδόμημα, αλλά έχουν το μειονέκτημα ότι δεν φαίνονται». Για το λόγο αυτό επιθυμώ να υπενθυμίσω στους συγχωριανούς μας, οι οποίοι δυνατόν να μη γνωρίζουν τι πρόσφερα στο χωριό μας, χωρίς μ' αυτό να ζητώ αναγνώριση της προσφοράς. Απλά επειδή ηθελημένα αποσιωπήθηκαν από τους κρατούντες ή παρουσιάστηκαν σαν δικά τους έργα τ' αναφέρω:

α) Για την διευθέτηση του χώρου του Ναού του Αγίου Πολυκάρπου με δική μου παρέμβαση διατέθηκαν η μπουλντόζα από την 4η ΜΟΜΑ Λαμίας για διάστημα δύο μηνών περίπου.

β) Με παρέμβαση μου στο Διοικητή της ΜΕΡΥΠ (Λαμία) Στρατηγό Κωνστ. Δημολή διατέθηκαν από τις στρατιωτικές αποθήκες Ομβριακής όλα τα υλικά για την περίφραξη του χώρου του Αγίου Πολυκάρπου.

γ) Το Τηλεφωνικό Κέντρο του Ο.Τ.Ε. έγινε στο χωριό μας και όχι στο Περιβόλι, που αρχικά είχε αποφασιστεί, ύστερα από δική μου παράκληση στον τότε Γενικό Διευθυντή του Ο.Τ.Ε. Φάνη Τόμπρα, προσωπικό μου φίλο.

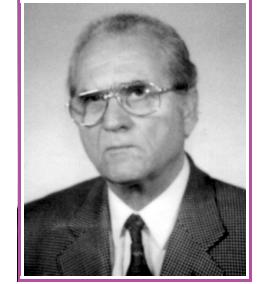
δ) Όταν υπηρετούσα στο Γ.Ε.Σ. προκάλεσα διαταγή με την οποία διατέθηκαν στην Κοινότητα δωρεάν όλοι οι τόμοι των Στρατιωτικών Εκδόσεων, που τώρα πρέπει να βρίσκονται στο Γραφείο του Κέντρου Νεότητας.

Βεβαίως δεν αναφέρομαι στις προσωπικές διευκολύνσεις, εξυπηρετήσεις και όχι μόνο. Αυτοί που βοηθήθηκαν το γνωρίζουν.

Η παραίτηση του Κώστα Μπιλίρη από το Δ.Σ. δικαιολογημένη ή μη είναι πλήγμα για το Σύλλογο. Η παρουσία του είναι απαραίτητη. Η εφημερίδα χωρίς τα κείμενα του Κ.Μ. θα φωτιζύνει. Τον προτρέπω ν' αναθεωρήσει την απόφασή του, να ρίξει νερό στο κρασί του και να στείλει πάλι τα καταπληκτικά του κείμενα.

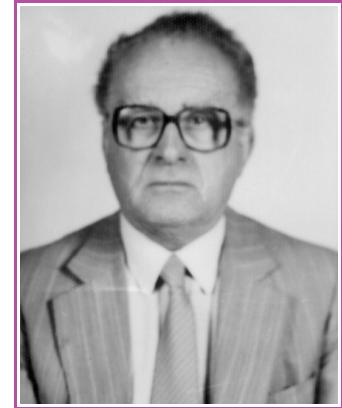
Σαν ακροτελεύτιο παρατίθενται δύο αποφθέγματα του Γάλλου φιλοσόφου Ρενάν:

«Το δέντρο που έχει καρπό, όλο πετροβολιέται». «Μπορείτε να σωθείτε από το δηλητήριο της συκοφαντίας».

ΟΙ ΜΑΥΡΑΓΟΡΙΤΕΣ

Tou Kώστα Ε. Κούτσικα

Η λέξη «Μαυραγορίτης» είναι προϊόν νεολογισμού και μας έγινε γνωστή στα χρόνια της γερμανοϊταλικής κατοχής, Διεθνώς επεκράτησε από της εποχής του Β' παγκοσμίου πολέμου και σημαίνει την λόγω των πολεμικών και δυσμενών περιστάσεων παντελή ή μερική εξαφάνιση των κανονικών συνθηκών εμπορίου και κατ' ακολουθίαν την παραβίαση των οικονομικών και θητικών νόμων, που διέπουν τις συναλλαγές και αγοραπωλησίες.

Ο Μαυραγορίτης διαφέρει από τους κερδοσκόπους μονοπωλητά, αλλά ακόμα και από τους κοινούς ληστάς. Διότι στην μαύρη αγορά ο αγοραστής δεν εκβιάζεται ούτε πιέζεται για να προσθεί στην αγορά. Απλώς πιέζεται από την ανάγκη, η οποία από μόνη της θεωρεί στην συναλλαγή.

Δεν επιθυμώ να αναλύω περισσότερο και να αναπτύξω το μεγάλο θέμα της μαυραγοράς, το οποίον ανεπτύχθη και ανευρίσκεται εις βάθος χρόνου, διοθέντος ότι αποτελεί λίγο - πολύ, φαινόμενο όλων των ανωμάλων εποχών, αλλά θα περιορισθώ, ελεύθερι χώρου στην εφημερίδα, στον μαυραγορίτη της σύγχρονης εποχής μας και ειδικότερα της γερμανοϊταλικής κατοχής στην περιοχή μας.

Ουστόσιο χρήσιμο είναι να κάνω μια αναδρομή στον μαυραγορίτη που για να αποδώσω κατά κάποιον τρόπο, το κεφάλαιο αυτό.

Περιπτώσεις μαυραγορίτη που συντούμονται όχι μόνο στην Ομηρική εποχή αλλά και στα Βιβλικά χρόνια. Αυστηρότερα καυτηριάζεται η μαύρη αγορά στην Κοινή Διαθήκη. Χαρακτηριστική περίπτω-

ση είναι η παραβολή του άφρονος κερδοσκόπου (Λουκά 18: 16-22).

«Διδάγματα κατά του κερδοσκοπισμού συναντούμε και στο Κοράνιο, όπως αλιμονον εις εκείνους που συναλλάσσονται δολίως και ως πλεονέκτες» (Κεφ. 83 Οι δόλοι 1-3).

Από τη Ομηρικά έπη πληροφορούμεθα ότι όταν η Ελλάδα ήταν απασχολημένη με τον Τρωικό πόλεμο, οι Φοίνικες ελυμαίνονταν την Χώραν και τα νησιά ως μαυρέμποροι.

Οταν ο κυβερνήτης Μάρφιδος Κλεομένης, περί το έτος 330 π.Χ., απέκρυψε τα δημητριακά και προέβη εις την αγοράν όλης της πλουσίας παραγωγής της Αιγύπτου, κατέστη μονοπωλητής, καθήν εποχήν την Ελλάδα εμάστιζε μέγας λιμός. Λεπτομέρειες μπορεί να βρεις στο σύγγραμμα του μεγάλου οικονομολόγου Γουστάου Γκλότζ, υπό τον τίτλο «Το εμπόριον της Ελληνιστικής περιόδου» (σελίδα 436).

Το κεφάλαιο «μαύρη αγορά» καλύπτει μεγάλο μέρος της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Από της εποχής του Καρλομάγνου (742 μ.Χ.) και μέχρι της Γαλλικής επαναστάσεως η μαύρη αγορά ελυμαίνετο

την τότε Ευρώπην. Με πολλές εναλλαγές στα νομοθετικά μέτρα, η συμβατική Συνέλευση ελαβεί άγρια και δρακόντεια μέτρα κατά του μαυραγορίτη που κατέσπισε την εσχάτην των ποινών, δηλαδή την ποινή του θανάτου. Κατά την Γερμανοϊταλική κατοχή η μαυραγορά γιγαντώθηκε, μολονότι οι Γερμανοί αρχικά εφήρμοσαν σκληρά μέτρα. Ειδικότερα εκάλεσαν στο ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετανία τις Δημοτικές και άλλες Αρχές των Αθηνών και Πειραιώς και διέταξαν την καταγραφήν δύλων των τροφίμων, τα οποία τελικά εδέσμευσαν. Και για να δημιουργήσουν εντυπώσεις στον αφανιζόμενο από την πείνα λαό, προέβησαν στον απαγχονισμό δύο λαδεμπόρων στην Πλατεία των Αγάμων, με την κατηγορία της απόκρυψης λαδιού και συνεργασίας με μαυραγορίτες.

Στο χωρίο μας καθημερινά και με πολλούς κινδύνους, κατέφθαναν αυτοί, οι λεγόμενοι μαυραγορίτες, με την πραμάτεια τους, για να την ανταλλάξουν με λίγες οκάδες σιταριού και κυρίως καλαμποκιού. Αρχικά τα ειδή που αντήλλασαν ήσαν αποικικά των είδη ρουχισμού και οικοσκευών. Άνθρωποι που δεν είχαν την τύχη να φορέσουν κουστούμια, παπούτσια και άλλα έβγαιναν στην «πιάτσα» καλοντυμένοι, με λίγες οκάδες καλαμποκιού. Η τύχη τα έφερε σε πολλούς. Όσοι είχαν αποθέματα δημητριακών και θέλησαν να επωφεληθούν εις βάρος των ανθρώπων των πόλεων, απέκτησαν ακίνητα και περιουσίες. Οι πολλοί, όπως οι κάτοικοι του χωριού μας, των οποίων η παραγωγή ήταν μικρή, περιορίστηκαν στην αγορά αποικικών ειδών και δεν παρετήρησαν ακραίες περιπτώσεις εξαγορών και εκμεταλλεύσεων, πλην εκείνων που είχαν την ατυχία να δοκιμάσουν την τύχη τους, παίζοντας χαρτιά με τους ντόπιους καθηγητάς της τραπουλάς.

Πολλοί έκαναν τον μαυραγορίτη πεπάγγελμα και συνέχισαν να έρχονται στο χωρίο ως έμποροι πλέον, μέχρι και της απελευθερώσεως της Χώρας από τους κατακτητάς. Τα δημητριακά προϊόντα που αποκτούσαν στα χωριά τα αντηλλασσαν στις πόλεις και κυρίως στην

Αθήνα με χρυσές λίρες, αφού η πληθωριστική θύελλα εξευτέλισε το νόμισμα της εποχής. Έτσι πολλοί μαυραγορίτες συγκέντρωσαν στα χέρια τους πολλές λίρες και βρέθηκαν μετά την κατοχή με μεγάλες περιουσίες ή άλλως πλούσιοι. Αντίθετα με την κατάργηση του νομίσματος από την πρώτη μεταπλευρωτική κυβέρνηση, οι μέχρι τότε νοικοκύρδες, αλλά και ούσιοι επίστευσαν στην αποταμίευση, όπως και οι άτυχες υπηρέτριες (δούλες τις έλεγαν κάτι μεγαλοκυρίες, ακόμα και συγχωριανές μας), έχασαν τα πάντα και κατέστησαν πτώχοι. Τότε δοκιμάστηκε ακλήρα η αξιοποστία του Ελληνικού Κράτους, το οποίον, ακόμα και σήμερα, στην εποχή του Χρηματιστρίου, συνεχίζει να δείχνει το πρόσωπό του!!.

Κλείνοντας το μεγάλο κεφάλαιο του μαυραγορίτη που, θέλω να προσθέσω, αποδίδοντας «του στραβού το δίκαιο», ότι οι μαυραγορίτες συνέβαλαν στην ανέλιξη των χωριών, δικαιώνοντας έτοι τον Τζ. Ανταμ, δοθέντος ότι έφερε τον αστό κοντά στο χωριό, για τον οποίον άνοιξαν νέοι και πρωτόγνωροι ορίζοντες... Ακόμα, θέλω να υπενθυμίσω σε οιριόμενους, ότι «φωτιά καίει αθόρυβα, ο ήλιος ανατέλλει αφώνος και οι σπουδαίοι άνθρωποι δεν εξυμνούν την αξία τους»... (Μαχαμπάρα 4ος αιών π.Χ.)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΚΑΙ ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΑΚΡΥΡΡΑΧΗ - ΚΑΪΤΣΑ ΚΑΙ ΚΑΪΤΣΙΩΤΕΣ

- Στις 16-6-03 στην Αθήνα η Αικατερίνη Ζαβού ούτε σύζυγος Σεραφείμ Καλότυχου απέκτησε το δεύτερο παιδί τους κοριτσάκι. Να σας ζήσει. Ο Θεός να το προστατεύει.

- Η Τασούλα Αλεξάνδρη κόρη Κων/νου Ζαβού γέννησε το δεύτερο παιδί στις 16-5-03 κοριτσάκι. Να ζήσει και να ευτυχήσει.

- Στις 3-6-2003 πέθανε στην Καΐτσα ο Παύλος Κλασίνας ετών 89. Ελαφρύ το χώμα και ο Θεός σχωρέστον. Θερμά συλλυπητήρια στους δικούς του.

ΟΜΒΡΙΑΚΗ ΚΑΙ ΟΜΒΡΙΑΚΙΤΕΣ

- Στις 10-5-2003 ο Φώτης Φωτιάς και η Γεωργία Σακκά βάφτισαν στην Ομβριακή το κοριτσάκι τους. Το όνομα αυτής Ελένη. Να ζήσει.

- Ο Αριστείδης Μπάκας και η Μπαλογιάννη Σοφία παντρεύτηκαν στην Ομβριακή στις 10-5-2003. Να ζήσετε παιδιά και καλούς απογόνους.

- Ο Νικόλαος Πούλιος του Παύλου και η Ελένη Σούλιος του Ηλία παντρεύτηκαν στις 17-5-2003 στην Ομβριακή. Βίον ανθόσπαρτον και ό,τι επιθυμείτε.

- Στις 7-6-2003 πέθανε στη Λαμία η Ομβριακίτης Αριστέα Σακελλαρίου ετών 76. Καλή ανάπτωση.

- Στις 10-6-2003 πέθανε στην Ομβριακή ο Ευάγγελος Ζάρπας ετών 90. Ο Θεός να τον αναπαύει.

- Στις 15-6-2003 πέθανε στην Ομβριακή η Φωτεινή Ζάρπα ετών 88. Ο Θεός να τη συγχωρέσει.

ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΚΑΙ ΔΕΡΕΛΙΩΤΕΣ

Ο Θωμάς Σιαπέρας και η Κων/να Σκονδρογιάννη βάπτισαν στις 28-4-2003 το αγοράκι τους στο Περιβόλι το όνομα αυτού Αντώνιος - Παναγιώτης. Ο Θεός να το προστατεύει και καλότυχο να γίνει.

- Ο Δημήτριος Μιχαλόπουλος και η Θεοδώρα Φυσέκη βάπτισαν το κοριτσάκι τους στο Περιβόλι και το ονόμασαν Ελένη, την 1-6-2003. Βίο Πολύχρονο και ζωή χαρισμάτων.

- Η Ελένη Κουρσάρη ετών 73 από το Περιβόλη πέθανε στην Αθηνά στις 10-6-2003. Ελαφρύ το χώμα και καλή ανάπτωση.

ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΑΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΕΣ

- Ο Δημήτριος Ζάχος 76 ετών από την Παναγιά πέθανε στις 4-5-2003 στη Λαμία. Ο Θεός να τον αναπαύσει.

ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΙ ΝΕΖΕΡΙΩΤΕΣ

- Η Αναστασία Καντζά απ' το Νεζερό πάθανε στα 87 της στη Λαμία στις 4-5-2003. Καλή ανάπτωση.

- Ο Παναγιώτης Δημητρίου πέθανε πρόωρα στα 57 του στις 2-6-2003 στην Αθήνα. Ήταν Νεζεριώτης. Ο Θεός να τον συγχωρέσει και καλή παρηγοριά στους δικούς του.

- Η Ανθούλα Καρακούση ετών 67 από το Νεζερό πέθανε κι αυτή πριν γεράσει στη Λαμία στις 3-6-2003. Καλή ανάπτωση και θεός σχωρέστην.

ΞΥΝΙΑΔΑ ΚΑΙ ΞΥΝΙΑΔΙΤΕΣ

- Για τον άλλο κόσμο έφυγε απ' τον Πειραιά ο Ξυνιαδίτης Κων/νος Κυρίτσης, ετών 68 στις 11-6-2003. Αιώνια του η μνήμη.

- Η Κων/να Φούντα ετών 88 πέθανε στις 27-4-2003 στην Αθήνα. Καλή ανάπτωση.

ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΙ ΑΗ ΓΙΩΡΓΙΤΕΣ

- Η Ευαγγελία Πέτρου ετών 74, απ' τον Αη Γεώργη πέθανε στο χωριό της στις 28-5-2003 Ελαφρύ το χώμα.

Απάντηση στην επιστολή του κ. Γ. Κουτρούμπα

Αγαπητέ κ. Κουτρούμπα,

Είμαι ο Θανάσης Τσεκούρας, Ταμίας του Συλλόγου. Λάβαμε την επιστροφή των τευχών της εφημερίδας μαζί με την επιστολή κι εγώ αναρωτήθηκα σκεπτόμενος αυτό θα πει Δημοκρατία! Οντως είναι η δεύτερη επιστολή που στέλνεις στο Σύλλογο (ο Δηλών Κουτρούμπας) και όχι οι δηλούντες (Κουτρούμπας + Μόσχος) με υπογραφή και των δύο. Αναρριχέματα λοιπόν εγώ: ξέρει τι γράφεις προς το Σύλλογο ο Λάκης Μόσχος; Κύριε Κουτρούμπα, θέλεις ΚΑΪΤΣΑ και όχι ΑΓΓΕΙΕΣ - ΓΙΑΤΙ; Θα σε παρακαλέσω να το αιτιολογήσεις αυτό. Μήπως ΑΓΓΕΙΕΣ δεν είναι η ΚΑΪΤΣΑ; Είναι το Περιβόλι; Η Παναγιά; Τί είναι; Κύριε Κουτρούμπα σας ένας Σύλλογος παίρνει σοβαρές αποφάσεις όπως αυτή της εφημερίδας «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩ ΤΩ ΤΡΟΠΩ» ψηφίζουν και ό,τι βγει. Έτσι ψηφίσαν τα μέλη του Δ.Σ. και βγήκε «ΑΓΓΕΙΕΣ». Πάντως εγώ θα σας στείλω ξανά εφημερίδα και θα περιμένω εκ νέου επιστροφή του τεύχους από εσάς κ. Κουτρούμπα και επιστροφή τ

«ΟΥ ΘΟΚΟΣ Σ'»

«Ου θοκος σ' είνι θοκος σ' Αμ άνθρουπους είνι, λ πράμα είνι, άμα είνι θοκος συ εισι τυχιρός. Του θοκος σ' κι κούτσουρου νάνι πιδάκι μ' είνι καλύτιρου και π' του χρυσάφι απούνι ξένου».»

Tou NIKOY ΙΩΑΝ. ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ

Αυτά μου έλεγε η γιαγιά μου η Σοφούλα πριν από 55 χρόνια περίπου όταν ήμουν πιτσιρίκος.

Κι εγώ με απορία τη ρώτησα: «Γιατί γιαγιά; Τι είναι αυτά π' λεσ! Του κούτσουρου καλύτιρου απ' του χρυσάφι Χαζουμάρις λεσ!».

- «Ναι πιδάκι μ' του κούτσουρου καλύτιρου κι απ' του χρυσάφι γιατί του κούτσουρου απούνι θοκος σ' μπουρείς του χιμώνα μι παγουνιά να του ανάψ'ς λίγις φουρές κι να πυρουθείς ινώ του χρυσάφι απούν ξένου θα του αγναντεύς απ' αλάργα», συμπλήρωσε πάλι.

- «Καλά λες γιαγιά, δίκιου έχ'ς», της απάντησα με περίσκεψη. Κι ήταν η γιαγιά μου τελείως αγράμματη, κοινωνικά αμόρφωτη, χωρίς να βγαίνει στη πιάτσα, όπως όλες οι γυναίκες τότε, χωρίς ραδιόφωνο, χωρίς τηλεόραση, χωρίς..., χωρίς..., χωρίς πολλά ή όλα τα χωρίς.

Θυμήθηκα αυτά που μου έλεγε η γιαγιά μου τότε, όταν κουβεντιάζοντας με αρκετούς «θοκους μας» συγχωριανούς μας δηλαδή, μετά τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές μου έλεγαν:

- «Νικόλα! Τάμαθες; Έχουμε τέσσερις στο Δημοτικό Συμβούλιο. Το Νάσιο, το Μήτσιο, τον Πρόεδρο το Γιώργο και βγήκε και ο Γιώργος απ' τον άλλο συνδυασμό! Μπράβο μας! Μπράβο στην Καϊτσα! Μπράβο στους Καϊτσιώτες! Έχουμε κι ένα στο νομαρχιακό, τον Τάκη! Ζήτω η Καϊτσα!».

Μεγάλη η ικανοποίηση, απέραντη η ευχαρίστηση, τα στήθια και τα μυαλά φύσκωναν από περηφάνια.

Σα να μην έφθαναν όλα αυτά παραλίγο θα είχαμε και δυο θύματα, δυο πνιγμάτων στη θάλασσα στην παραλία των Καμένων Βούρλων.

Πίνοντας εκεί μερικοί «θοκοί μας» τα τσίπουρά μας, το αλκοόλ σε συνδυασμό με τον ενθουσιασμό έκαναν δύο της παρέας να ξεφαντώσουν. Χαρές, τραγούδια και χοροί. Και με στεντόρεια φωνή: Ζήτω η Καϊτσα! Ζήτω η Καϊτσα! Πολλοί τουρίστες μαζεύτηκαν γύρω μας και συμμετείχαν στη χαρά μας, άλλοι παράξενα, άλλοι σκυθρωπά και άλλοι χαρωπά. Αρκετοί από αυτούς μαζί με τους «θοκους μας» φώναζαν: Ζήτω η Καϊτσα! Λέτε ότι ήξεραν κι αυτοί τι συνέβαινε. Μα ο μιμητισμός είναι ανθρώπινο φαινόμενο.

Αλλά οι δυο «θοκοί μας»; τόσος ο ενθουσιασμός κι η αγαλλίαση ώστε σε κάποια στιγμή ξεφώνησαν: «Αφήστε μας, τώρα θα πέσουμε στη θάλασσα!» και μπουμ πάρτε τους μέσα.

Ευτυχώς που εκεί βρίσκονται αρκετοί και τους έσωσαν από βέβαιο πνιγμό. Διαφορετικά θα είχαμε μέσα στις τόσες χαρές βαριά θλίψη και μεγάλο πένθος. Άλλα και τύψεις εφόρου ζωής στους εκλεγέντες γιατί αυτοί με την επιτυχία τους θα ήταν οι ηθικοί αυτουργόι για το μεγάλο κακό.

Κι όλα αυτά μετά τις εκλογές. Χαρές και αγαλλίαση. Ικανοποίηση αφάνταστη, μέχρι τρέλας, μέχρι αυτοθυσίας.

Αλλά μέχρι τότε; Αντιρρήσεις, αντιδράσεις, μεμψιμοιρίες, αρνήσεις απορρίψεις όλων των υποψηφίων. Διαγραφή όλων με μια μονοκονδυλία. Χι σε όλους. Υπήρξαν βέβαια τα επιχειρήματα: Έτσι ο ένας, αλλιώς ο άλλος. Έτσι επούτος, αλλιώς εκείνος. Κι όλοι μας όλο ψαχνόμασταν, ψαχνόμασταν, ψαχνόμασταν. Όλες οι παρέες. Ψάχιμο χωρίς τέλος. Κι άλλος εύρισκε το κοντό του κι άλλος το μακρύ του που λέγει ο λαός μας.

Μέχρι που ο ΙΠΑ αναγκάστηκε και ξεφώνησε:

- ΙΠΑ: «Για σταθείτε βρε παιδιά, (παιδιά εί; κι όλοι μας έχουμε περάσει όχι μόνο τα πρώτα.. ήντα, αλλά και τα δεύτερα και τα τρίτα, κάποιοι τα τέταρτα και λίγοι και τα πέμπτα, που να τα εκατοστίσουμε όλοι) τί κάνουμε τελικά; Από το πολύ ψάχιμο θα πάθουμε και καμιά ζημιά. Εγώ προτείνω να είστε εσείς υποψήφιοι», και η απάντηση ήταν ομόφωνη.

- «ΠΑΙΔΙΑ» «Α πα πα πά, μακριά από εμάς αυτά, δεν ασχολούμαστε εμείς με αυτά, έχουμε δουλειές, δε μπορούμε.»

- ΙΠΑ: «Καλά παιδιά, τότε τι γνώμη έχετε, ποιοι μπορούν να πάνε:».

- «ΠΑΙΔΙΑ» «Δεν υπάρχει κανένας, δε βλέπουμε κανένα να θέλει και να κάνεις.»

- ΙΠΑ: «Τότε δεν είναι προτιμότερο να πάνε αυτοί που θέλουν από το να μην έχουμε κανένα από το χωριό μας; Γιατί αυτοί είναι οι δικοί μας. Κι «ο θοκός σ' και κούτσουρο να είναι, είναι καλύτερος απ' το χρυσάφι που είναι ξένο» όπως μας έλεγαν οι γιαγιάδες μας.»

Και πήγαν λοιπόν αυτοί που ήθελαν, έκαναν και κάναμε τον αγώνα και όλοι τους εκλέχτηκαν. Τέλος καλό όλα καλά.

Για την εκλογή τους θερμά συγχαρητήρια.

Στο Θανάση Καραϊσκο, το βετεράνο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στο Δημήτρη Μονιάκη και Γιώργο Χατζηαργύρη τα νεοφώτιστα αστέρια της Τ.Α., στον Πρόεδρο του Τ.Σ. Γιώργο Μόσχο και στους Συμβούλους: Φ. Δασκαλόπουλο, Απ. Παπαδοκοτσώλη, Νίκο Θανασιά και Κων. Βασικώστα, και στο Νομαρχιακό Σύμβουλο Τάκη Κουτρούμπα. Και μαζί τους και με την ευκαιρία στα νεοσύστατα Συμβούλια των δυο Συλλόγων μας, Αθηνών και Λαμίας.

Καλή δύναμη να έχουν, καλή ενημέρωση κάνουν, πολύ καλή - καλή συνεργασία, να συνεργασία, να έχουν συναμεταξύ τους για να πετύχουν, να πετύχουν για τη ΚΑΪΤΣΑ, να πετύχουν για το ΔΗΜΟ. Ωστε στο τέλος της θητείας τους να τους εκφράσουμε ανεπιφύλακτα και ολόψυχα πάλι τα θερμά μας συγχαρητήρια, για την επιτυχία τους τότε στα καθήκοντα και στο έργο τους.

Να πετύχουν για να δικαιώσουν και τις γιαγιάδες μας που μας δίδαξαν της σημασία και την αξία που έχει «ο θοκός σ'».

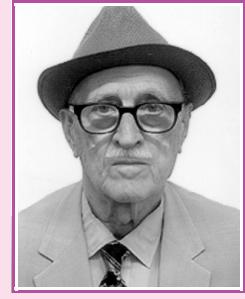
Γι' αυτή τη διδαχή που μου έκαμε η γιαγιά μου η Σοφούλα της αφιερώνω το παρόν λόγω και της συμπλήρωσης των σαράντα ένα αποχαιρετιστηρίων της.

«Αγγείες»

ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ Μ' ΕΝΑ ΓΕΡΟ-ΠΑΠΑ

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ

(Είναι συνταξιούχος δικηγόρος)

Καθώς καθόμουνα σ' ένα ξύλινο παγκάκι δημόσιας υπηρεσίας αρχές Οκτώβρη 1994, ήλθε και κάθισε δίπλα μου ένας άγνωστος μου 80άρης περίπου γερο-παπάς, περιμένοντας και αυτός για διεκπεραίωση της υπόθεσης του. Μου άρχισε αυτός τη συζήτηση και εγώ -δεν ξέρω πώς μου 'ρθε εκείνη τη στιγμή- και του 'καμάτις εξής ερωτήσεις μου:

«Είπε ο Χριστός, ότι ο έχων δύο χιτώνας να δίδει τον έναν στον μη έχοντα;» Μου απαντά: «Βεβαίως». Τον ξαναρωτώ: «Οι κυβερνήτες μας και οι άλλοι κυβερνήτες Ευρωπαίοι, που θάβουν εκατοντάδες χιλιάδες τόνους μήλα, ροδάκινα, βερίκοκο. κ.ά. φρούτα, αντί να φωνάζουν τις κυβερνήσεις των λιμοκτονούντων λαών να τα χυμοποιήσουν (ακόμα εν μέρει και με δικά μας έξοδα, των Ευρωπαίων) και να ταΐσουν τους πεινασμένους υπηκόους των, εφαρμόζουν αυτή τη διδαχή του Χριστού;» Μου απαντά: «Όχι».

Τον ξαναρωτώ: «Είπε ο Χριστός ότι ο μη εργαζόμενος μηδ' εσθιέτω» Μου απαντά: «Είπε ο Απόστολος Παύλος ότι ο μη βουλόμενος εργάζεσθαι, μηδ' εσθιέτω.» Τον ξαναρωτώ: «Τί δουλειά κάνουν οι περισσότεροι από αυτούς που πήραν στην Ελλάδα μέσα σε ένα χρόνο τα περισσότερα απ' τα 5 τρισεκατομμύρια 300 δισεκατομμύρια δραχμές τόκους και δεν πλήρωσαν ούτε φόρο εισοδήματος γι' αυτά;» Μου απαντά: «Τίποτε, καμία».

Τον ξαναρωτώ: «Πήγε ο Χριστός στο ναό της Ιεοουσαλήμ και με το φραγγέλιο εξεδίωξε τους εμπόρους από μέσα, λέγοντάς τους, μετεβάλατε τον οίκον του πατρός μου εις οίκον εμπορίου: και τί γίνεται σήμερα στον κόσμον;» Μου απαντά: «Τα ίδια και χειρότερα. Τα πάντα έδιναν εμπόριο».

Τον ξαναρωτώ: «Υστερα απ' τα όσα είπαμε, πόσο Χριστιανοί είναι οι Κυβερνήτες της Ευρώπης (μαζί και οι δικοί μας) και των άλλων δήθεν πολιτισμένων χωρών ή δήθεν Χριστιανικών: Είναι ή δεν είναι υποκριτάι και αντίχριστοι;» Μου απαντά: «.Δεν είναι καθόλου Χριστιανοί. Κοροϊδεύουν τους και του λαούς των χωρών των».

Τον ξαναρωτώ: «Καλά οι δεσποτάδες, ως εκπρόσωποι του Χριστού επί γης, τι λένε γι' αυτά;» Μου απαντά: «Ααα!! Αυτοί τι να πουν, δεν τους βλέπεις πως τσακώνονται μεταξύ τους;» Τον ξαναρωτώ: «Καλά, εσείς οι παπάδες δεν τους λέτε τίποτε;» Μου απαντά: «Μόλις πάμε να τους πούμε τίποτε, μας κυνηγάνε λέγοντάς μας: «Οόξω από δω. Οόξω από δω».

Τελικά τον ερωτώ: «Τι γράμματα ξέρεις παππούλη μου;» Μου απαντά: «Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών». Τότε του παρατηρώ: «Γι' αυτό δεν πήγες παραπάνω από παπά».

Μετά, όταν ήλθε η σειρά του, σηκώθηκε πήγε σε κάποιο γραφείο της δημόσιας υπηρεσίας, τελείωσε τη δουλειά του και φεύγοντας, πέρασε από μένα, με χαιρέτησε δια χειραψίας σφίγγοντας μου δυνατά το χέρι μου και εγώ τον χαιρέτησα μόνο που παρέλειψα να τον ερωτήσω πώς τον λένε.

Και παρατηρώ: Πού είσαι καημένες Ιησού Χριστέ, σου που με τη θρησκεία που ίδρυσες, έβαλες με επιτυχία τις βάσεις για την απαλλαγή της τότε γνωστής ανθρωπότητας απ' τη Ρωμαϊκή βαρβαρότητα (και που γι' αυτό και σε σταύρωσε ο εκπρόσωπος της Πόντιος Πιλάτος με όργανά του τους συνεργάτες του ως κατακτητού, τους Γραμματείς και Φαρισαίους) να περπατήσεις ξανά στη γη και να αναφωνήσεις για τους σύγχρονους μαστροπούς της βαρβαρότητας στην ανθρωπότητα;

Ουαί υμίν! Ουαί υμίν καλλιτέχνες της μαστροπείας της δυστυχίας της ανθρωπότητας, ότι σας περιμένουν τα Τάρταρα της γης.

ΘΥΜΗΣΕΣ ΑΠ' ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΖΗΣΑΜΕ ΚΙ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ...

Ελπίζουμε και από καρδιάς ευχόμαστε να εκλείψουν γρήγορα «οι λόγοι υγείας και όχι μόνο» για την αγαπητό συγχωριανό, λόγιο και ευθυμογράφο κ. Κώστα Μπιλίρη. Να επιστρέψει πάλι η ρητή, δομημένη κι ευθυμολογική γραφή του στις στήλες των «ΑΓΓΕΙΩΝ», εκεί όπου φανατικοί του αναγνώστες την περιμένουν.

Μέχρι όμως να συμβούν τα παραπάνω θα ξεφυλλίζουμε και μεις μνήμες με το δικό μας τρόπο μέσα απ' αυτά, που ζήσαμε στην ΚΑΪΤΣΑ ή μέσα απ' αυτά, που ακούσαμε από ΚΑΪΤΣΙΩΤΕΣ ή συμπατριώτες γενικότερα.

Πόσες φορές δεν ενθυμούμεθα κι αθώα ευθυμούμε με παλιούς λαϊκούς παιδικούς ευθυμογραφικούς στίχους, που μας απηγόρωναν ή που απευθύναμε στη Βαγγελή, στον Κώστα και στην Ελένη, στο Γιώργο, στο Γιάννη, στον Αποστόλη ή σε άλλους;

Ας θυμηθούμε μερικούς απ' αυτούς:

Της Βαγγελής

Βαγγέλου, Κρικέλου
Βρουμάς κι δε σι θέλου!

Του Κώστα

Κώστα, Κώστα Κωσταντή
μι του κόκκινου βρακί^{βαρ'} τα γίδια στου μαντρί^{να τ' αρμέξ'} η Βαγγελή^{για να πήξουμι τυρί}
^{να του φάμι τη Λαμπρή!}
ή

Κώστα, Κώστα
Όσα φας κι τ' άλλα χώστα.

Της Ελένης

- Πως σι λεν;
- Ιλέν μι λεν σ' λεν.

Του Γιώργου

- Γιώργου, Γιώργου, Γιουργαντζά^{πως τουν τρως τουν τραχανά;}
- Μι του λάδ' κι μι του ξύδ'

κι με τον γάτας του κουψίδ'.

Του Γιάννη

Γιαν' Γιαν' ψιφτου Γιαν'
κουλουστούμπα στου τηγάν'

Του Αποστόλη

Αποστόλ' κουκουστόλ'
ανιβαίν'ς κατιβαίν'ς
γουμαρόσκατα λαβαίν'ς.

Όταν κάποιο παιδί έκλαιγε του έλεγαν κοροϊδευτικά.

Κλαίει, κλαίει του γουμάρ'
θέλει σέλα κι σαμάρ'
κι χαρτί μι καλαμάρ'.

Όταν συνέχιζε να κλαίει για αρκετή ώρα και κόντευε να ξεθυμάνει, η γιαγιά ή η μαμά ή κάποια θεία τόπαιρνε αγκαλιά και το κούναγε πέρα - δώθε τραγουδώντας.

Που του πάμε τούτου
στου παπά τ' αλώνι
τι θα φάμε βράδυ
κουτσιλιά με λάδι...

και τα δάκρια του αθώου πιτσιρικά μετατρέπονταν σε γέλια. Έπειτα ακούγονταν ένας τρίτος μεγάλος να λέει σιγανά.

Έτσ' τα γιλάν
Τα γυμαράκια
Κι τον βάζνι
Σαμαράκια.

Όταν ένα παιδί θύμωνε και απομακρύνονταν από τα άλλα, οι υπόλοιποι τον έλεγαν:

Ουλ' ουλ' αντάμα
Κι ου ψουριάρ'ς αχώρια!

Όταν ένα παιδί θύμωνε με τον συμπαίχτη του κατά τη διάρκεια ενός παιγνιδιού του 'λεγε:

- Θα σ' κόψου μία
Να πας στη Λαμία
Κι ο άλλος, απαντούσε
- θα σ' κόψου δυό

να πας στου Δουμουκό!

Νομίζοντας πως ο Δομοκός είναι πιο μακριά απ' τη Λαμία.

Η ΤΡΑΜΠΑΛΑ

Σ' ένα παιδικό παιγνίδι, την τραμπάλα, δυο παιδιά έπαιρναν ένα πάτερο (δοκάρι ξύλινο) ή μια φούρκα (ξύλο που ο νοικοκύρης είχε ξυλοκοπήσει να το χρησιμοποιήσει στο τσαρδάκι ή στις φράχτες) και το τοποθετούσαν πάνω σε μια μεγάλη πέτρα ή σ' ένα κούτσουρο. Ύστερα κάθονταν πάνω στις δυο άκρες και τραμπάλιζαν τραγουδώντας.

Τράμπα - τραμπαλίζομαι
Πέφτω και τσακίζωμαι
Και βαρώ στο γόνατο
Κι φουνάζω κούνι κούνι
Κι κανένας δεν μ' ακούει!

Η γιαγιά συνήθως αναλάμβανε το ρόλο να λέει παραμύθια η παλιές ιστορίες στα εγγόνια της προκειμένου αυτά να παραδοθούν στην αγκαλιά του Μορφέα (να κοιμηθούν). Όταν όμως είχε αποκάμει απ' τα αλεπάλληλα αιτήματα των αχόρταγων στα παραμύθια μικρών, έλεγε το τελευταίο παραμύθι με μορφή στίχων.

Μια βουλά κι ένα κιρό^{μπήκι} η γάτα στου χορό/
κι δε χόριψι καλά
κι της κόψων την ουρά/
κι την πήγαν στην Αθήνα
κι την έβγαλαν Κατίνα/
και της φόρισαν μαλίνα
κι δεν είπι ιφχαριστώ
κι ύστιρα τον είπαν,
αϊ στου κόρακα απού δω...

Λατρευές μας γιαγιάδες! Πόσα και πόσα δεν μας μάθατε! Σας αφιερώνουμε αυτές τις θύμησες!

Για τη μεταφορά
Ευδοκία Οικονόμου

ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΕΧΕΙΝΟ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ

Θέλω να σκύψω ευλαβικά
το χρόνο να φιλήσω

Από
τα
Αρχεία
των
Ευδοκίας
Οικονόμου
και
Σοφίας
Ελευθερίου

τα χέρια όσων έφυγαν
σφιχτά να τα κρατήσω

κι' απ' των πανηγυριών εκείνων τα κρασιά
για λίγο να γλυκομεθύσω.